ВІВТОРОК, 6 ЧЕРВНЯ 2006 РОКУ. № 102 (3852)

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Депутати Харківської облради висловили недовіру голові облдержадміністрації

Фото Андрія МАРІЄНКА (УНІАН).

Минулої суботи в Харкові був перший спекотний літній день. Утім, не тільки за шкалою градусника. Депутати Харківської облради поставили «незадовільно» обласній адміністрації. Партія регіонів, яка домінує в обласній раді, вважає таке рішення логічним і вимагає від глави держави швидкої реакції у вигляді усунення А. Авакова з посади та призначення керівником найбільшого наукового, промислового та сільськогосподарського регіону країни масштабної постаті, що відповідала б цій посаді й відображала політичні симпатії жителів краю. Опальний глава області, хоч і давно чекав такого вердикту місцевого «парламенту», з його рішенням не згодний, вважає його необгрунтованим, незаконним, політичним реваншем старої влади і заявляє, що відстоюватиме свою правоту в суді. Які він наводитиме аргументи й докази, передбачити нескладно. Однак зі 110 депутатів, які взяли участь у голосуванні, 105 проголосували за недовіру Авакову — факт упертий і багатозначний.

(Закінчення на 3-й стор.).

На знімку: активісти Партії регіонів виганяють прихильника глави Харківської облдержадміністрації Арсена Авакова з території мітингу Партії регіонів на площі Свободи в Харкові в суботу, 3 червня 2006 року.

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

Коаліційну угоду погоджено. Але не на сто відсотків

Робоча група завершила роботу над проектом коаліційної угоди в рамках переговорного процесу про утворення коаліції. Про це, як повідомляє прес-служба «Нашої України», заявив керівник юрдепартаменту «НУ» народний депутат Роман Зварич.

(Закінчення на 2-й стор.).

У Бухаресті згадають про об'єднану Європу

Президент України Віктор Ющенко відбув учора з одноденним робочим візитом до Румунії. У Бухаресті глава держави візьме участь у саміті Чорноморського форуму «За діалог та партнерство». Планується, що Віктор Ющенко виступить на пленарному засіданні саміту на тему: «Партнерство в Чорноморському регіоні — крок до об'єднаної Європи». Програмою візиту передбачено зустріч українського Президента з його румунським колегою Траяном Бесеску. Глави держав обговорять питання сучасного стану двосторонніх відносин та регіонального співробітництва, **повідомляє інтернет-представництво Президента України.**

На острові Зміїний буде сільрада

У найближчий час на географічній карті України з'явиться новий населений пункт.

— На острові Зміїний очікують юридичного оформлення населеного пункту, — заявив в. о. голови Одеської облдержадміністрації Борис Звягінцев. — Очевидно, він називатиметься селище Біле.

А тим часом на сесії облради, що відбудеться 23 червня, буде розглянуто звернення Кілійської райради, у територіальних межах якої знаходиться острів, про створення там сільської ради. Тобто остров'ян — орнітологів, геофізиків, рибалок, прикордонників, загалом майже 60 осіб, — очікують вибори сільського голови і депутатів сільради, **повідомляє наш власкор в Одеській області В'ячеслав ВОРОНКОВ.**

КОРОТКО

- У Полтавській області заборгованість із зарплати становить 26,4 млн. грн.
- Для планового ремонту зупинено перший блок Рівненської АЕС.
- У вихідні українські прикордонники затримали 25 незаконних мігрантів.
- Сесія Донецької облради відмовилася вносити до порядку денного питання про НАТО.
- АНТК ім. Антонова пропонує Євросоюзу варіант реалізації Програми оперативного реагування на надзвичайні ситуації.

Передплату на «ГОЛОС УКРАЇНИ» на друге півріччя 2006 року українською чи російською мовами можна оформити в будь-якому поштовому відділенні. Надсилайте до редакції копії квитанції на піврічну передплату п'ятиразового виходу газети — і ви станете учасником розіграшу грошових винагород та подарунків.

Сьогодні — День журналіста

Нас поважають за чесність

Усе, як відомо, почалося зі Слова. Саме того, яке в первісному значенні й означало Діло — основу основ життя.

Журналістика — професія специфічна, бо зобов'язує пам'ятати про нерозривність цих двох понять: слова і діла. Можливо, за це нас найбільше шанують одні і не люблять інші, але фахова честь потребує не лише доладно складених речень...

Незалежна позиція, чесність і особиста гідність — це ті ознаки, за які ми поважаємо і відзначаємо одне одного. Жодна нагорода не може замінити вартості оцінок колег, хіба що «співзвучна» вона визнанню читачів, глядачів, слухачів. Звичайно, ці похвальні ознаки є водночас і зоною наших ризиків навіть в умовах найглибшої демократії, але хто сказав, що ми обрали собі легку роботу!

Вітаємо всіх колег з професійним святом і бажаємо гостроти умовним перам, натхнення, свободи і правдивості словам, що є, як пам'ятаємо, ділами.

Роздержавлення преси порушує права громади

Діяльність міської влади очима журналістів, хто виграє від роздержавлення засобів масової інформації: держава, місцева влада чи редакції і журналісти; яку роль виконують професійні об'єднання в захисті прав та підвищенні професіоналізму журналістів — такі проблеми обговорювали на конференції «Свобода слова в Україні: журналісти та влада».

Конференція відбулася в рамках IX Всеукраїнського фестивалю журналістів, який щорічно проводять у Бердянську Національна спілка журналістів України (НСЖУ), Бердянська міська рада, місцевий осередок НСЖУ та редакція газети «Південна зоря».

Однією з найгостріших тем, яку обговорювали і яка спричинила гостру дискусію, стала проблема роздержавлення ЗМІ. Як відомо, відповідно до резолюції Парламентської асамблеї Ради Європи Міністерство юстиції розробило законопроект «Про реформування державних і комунальних друкованих засобів масової інформації». Саме його положення і стали основою дискусії.

(Закінчення на 6-й стор.).

Фото Анатолія САВОНА.

Під час конференції: (зліва направо) Ігор Лубченко — голова Національної спілки журналістів України, Валерій Баранов — міський голова Бердянська.

Протистояння у Феодосії

Учора у Феодосії дев'ятий день тривали антинатовські виступи. Маніфестанти цілодобово чергують біля головних воріт порту Феодосії, щоб не допустити вивезення американських контейнерів і техніки, доставлених 27 травня транспортним кораблем США. Вони вимагають виведення з української землі американських військовослужбовців, котрі прибули для участі в міжнародних військових навчаннях «Сі Бриз-2006».

(Продовження на 5-й стор.).

Затулін — персона нон грата

Служба безпеки України заборонила в'їзд в Україну депутату Державної Думи Росії, голові Комітету із співпраці між українським і російським парламентами Костянтину Затуліну, **повідомляє УНІАН.** В'їзд заборонено на підставі Закону України «Про правовий статус іноземців і осіб без громадянства» в інтересах забезпечення безпеки України. Діяльність Костянтина Затуліна, як зазначила прес-секретар голови СБУ Марина Остапенко, створює передумови для здійснення протиправних проявів, пов'язаних із зазіханням на територіальну цілісність і недоторканність України, а також розпалювання міжнаціональної ворожнечі. Як повідомлялося, Костянтин Затулін брав участь в акціях протесту проти приїзду судна НАТО до Феодосії напередодні планових навчань.

ПОЛІТИКА
ВІВТОРОК, 6 ЧЕРВНЯ 2006 ■ № 102 (3852)

У Верховній Раді України зареєстровано проект закону про внесення змін до Бюджетного кодексу України, який передбачає врегулювати питання фінансування та утримання реабілітаційних центрів і відділень для інвалідів та дітей-інвалідів. (Інформаційне управління Верховної Ради)

Народний депутат Микола КАТЕРИНЧУК («Наша Україна»): «Після підписання коаліційної угоди на нас чекає друге випробування — виконання того, про що домовилися». (РБК-Україна)

■ **ВІТАННЯ**

Рада Всеукраїнської професійної спілки народних депутатів України у Верховній Раді України, профспілковий комітет профспілкової організації народних депутатів України V (XVI) скликання Верховної Ради України та правління Всеукраїнського депутатського клубу народних депутатів України «Парламент» у Верховній Раді України щиро вітають з днем народження заступника голови ради Всеукраїнської професійної спілки народних депутатів України у Верховній Раді України, народного депутата України V (XVI), IV (XV), III (XIV) та II (XIII) скликань Верховної Ради України **СЕМЕНЮК Валентину Петрівну**, бажають довгих щасливих років, здоров'я, особистого та сімейного щастя, вірних друзів, благополуччя та успіхів у законодавчій діяльності!

Рада Всеукраїнської професійної спілки народних депутатів України у Верховній Раді України, профспілковий комітет профспілкової організації народних депутатів України V (XVI) скликання Верховної Ради України та правління Всеукраїнського депутатського клубу народних депутатів України «Парламент» у Верховній Раді України щиро вітають заступника голови ради Всеукраїнської професійної спілки народних депутатів України у Верховній Раді України, народного депутата України V (XVI) та IV (XV) скликань Верховної Ради України **ГАРМАШ Галину Федорівну** з днем народження, бажають міцного здоров'я, довгих років життя, особистого та сімейного щастя, вірних друзів, благополуччя та здійснення всіх задумів!

Заява Ради суддів України

26 травня 2006 р. м. Київ

Президент України Віктор Ющенко 25 травня 2006 р. у своєму виступі на відкритті першої сесії Верховної Ради України п'ятого скликання заявив, що глибока корумпованість судів, на його думку, є критичною, глибинною загрозою національній безпеці України, а також зазначив, що викривлене сприйняття судової незалежності переростає у суддівське свавілля, нерідко перетворюється на явище судового деспотизму.

Рада суддів України не сприймає подібних оцінок та заявляє про таке.

Незалежність та недоторканність суддів при здійсненні судочинства є фундаментальним принципом функціонування судової влади у демократичних державах. Забезпечення кожному громадянину права на справедливий та неупереджений суд Загальною декларацією прав людини, Міжнародним пактом про громадянські та політичні права, Конвенцією про захист прав людини та основоположних свобод, іншими міжнародними актами визнається однією з основних ознак демократичної держави.

Приймаючи рішення, судді повинні бути вільними від будь-якого контролю з боку виконавчих чи законодавчих органів, а також впливу громадської думки. Судді зобов'язані вирішувати справи неупереджено, на основі фактів та відповідно до чинного законодавства, без будь-яких обмежень, спонукань, тиску, погроз або втручання, покладаючись на своє внутрішнє переконання.

Суддя у зв'язку зі своєю професійною діяльністю має особливий соціальний статус, який зобов'язані поважати всі державні установи, а правоохоронні органи — оберігати його від будь-яких посягань з метою формування впевненості суспільства в неупередженості та справедливості суду. Це положення є настільки важливим, що статтею 34 Конституції України задля підтримання авторитету і неупередженості правосуддя передбачено можливість обмеження одного з найважливіших конституційних прав людини — права на свободу думки і слова, на вільне вираження своїх поглядів і переконань.

Справедливим і неупередженим суд може бути лише тоді, коли незалежність судів і суддів не тільки декларується, а й реально забезпечується державою.

Рада суддів вважає, що зазначена позиція вищих посадових осіб держави і публічне проголошення ними заяв, у яких поодинокі негативні факти узагальнюються і поширюються на весь суддівський корпус, заяв, котрі ображають суддів України і завдають шкоду їх честі та гідності, не сприяє існуванню неупередженого судочинства, підтриманню авторитету суду і держави, а також упевненості суспільства у спроможності судів захистити права і свободи громадян та державні інтереси.

Рада суддів України.

Депутатська фракція Партії регіонів висловлює глибокі співчуття завідувачці секретаріату фракції Піщиковій Ларисі Миколаївні, її родині та близьким з приводу тяжкої втрати — смерті батька

Миколи Васильовича.

З глибоким сумом і скорботою — депутатська фракція Партії регіонів у Верховній Раді України.

Коаліційну угоду погоджено. Але не на сто відсотків

(Початок на 1-й стор.).

«Текстові формулювання проекту приблизно на 95 відсотків погоджені, натомість залишаються непогодженими деякі принципові позиції», — повідомив парламентарій.

Зокрема, йдеться про темпи і процедуру інтеграції України в євроатлантичні структури і продаж землі. Сторони знайшли компромісне формулювання, згідно з яким Україна набуде членство в НАТО за наслідками референдуму. «Спочатку представники Соцпартії погодилися з таким формулюванням, але потім відійшли від цієї позиції», — зазначив Роман Зварич. Соціалісти наполягають і на продовженні мораторію на продаж землі ще на п'ять років.

Відтепер, за словами народного депутата, переговорний процес переходить на новий щабель — консультацій і узгоджень на рівні лідерів окремих політичних сил. Вони мають зустрітися з Президентом, виробити консолідовану позицію і підготувати остаточний текст для підписання 7 червня.

А учасник переговорної групи від СПУ народний депутат Йосип Вінський повідомив УНІАН, що у проекті коаліційної угоди залишається 15 питань, стосовно яких є розбіжності. «Процес йде дуже складно... Але він просувається», — наголосив Й. Вінський.

До питання розподілу посад учасники переговорів ще не дійшли.

Десятилітній ювілей Основного Закону

Кабінет Міністрів затвердив план заходів із підготовки та святкування 10-ї річниці Конституції України.

Розпочнеться святкування у палаці «Україна» виставкою фото- та архівних документів, які ілюструватимуть процес прийняття Основного Закону країни. Висвітлення розвитку вітчизняного конституційного права, життя та діяльності історичних діячів відбуватиметься також у закладах культури, військових частинах, місцях відпочинку дітей та молоді.

Крім того, 28 червня в палаці «Україна» за участю представників органів державної влади, місцевого самоврядування, дипкорпусу, міждержавних і громадських організацій, політиків, діячів науки та культури відбудеться святковий прийом. А на майдані Незалежності та Співочому полі пройдуть святкові концерти.

Водночас українські митці зможуть позмагатися в конкурсі проектів пам'ятників гетьману Пилипові Орлику для Києва та Батурина. Не бракуватиме цими днями й наукових заходів: конференцій, зустрічей за круглими столами, виступів у засобах масової інформації.

Ніхто не хоче здаватися

■ **САМОВРЯДУВАННЯ**

На своєму засіданні, яке відбулося в закритому для журналістів режимі увечері в п'ятницю, Житомирська міська ТВК так і не підбила підсумків виборів міського голови. Напередодні представники державної виконавчої служби області повідомили її членам про відкриття виконавчого провадження: до 4 червня включно ТВК мала б скасувати свою постанову від 30 березня про визнання виборів недійсними і офіційно оприлюднити в місцевих друкованих ЗМІ результати виборів міського голови.

Варто нагадати, що Віра Шелудченко вже була оголошена переможцем виборів — після того самого рішення Апеляційного суду від 25 квітня. Вже наступного дня на сесії відповідний документ оприлюднив один з членів комісії — перед цим було заявлено, що голова й секретар хворі. Проте опоненти заявили: то ніякий не протокол, а чернетка, а член комісії вчинив протиправні дії, — і виграли справу в суді.

Уже 29 квітня датовано нову постанову ТВК, в якій названо і строк повторних виборів — 2 липня. Щоправда, про існування цього документа було заявлено тільки 6 травня, що дало підставу прихильникам Віри Шелудченко заявити про грубі порушення вимог закону. Тим часом після судових баталій визнано легітимність першої сесії міськради, на якій головувала Віра Тимофіївна, а отже, і склад затверджених тоді заступників міського голови та членів міськвиконкому. Бракує тільки того, чого й вимагає виконавча служба: протоколу про підсумки виборів міського голови з цифрами набраних голосів і підписами членів комісії. Але ТВК займається іншим: уже надійшло більше двох десятків заяв від бажаючих узяти участь у повторних виборчих перегонах 2 липня. Хоч навіть «самодіяльний» перерахунок голосів на 45 дільницях (постанову ТВК про його проведення, між іншим, було скасовано Апеляційним судом) підтвердив: Віра Шелудченко помітно обігнала найближчого претендента. Так принаймні стверджують ті, хто за тим перерахунком спостерігав.

Втомившись від розплутування тугих вузлів (причому районний і апеляційний суди приймають діаметрально протилежні рішення), депутати міськради на позачерговій сесії проголосували за звернення до гаранта Конституції з проханням допомогти.

Олексій КАВУН.

Житомир.

1916. Брусиловський прорив

4 червня 1916 року на території Волині розпочалась одна з найбільших стратегічних операцій російської армії у Першій світовій війні — Луцький (Брусиловський) прорив. Завдяки цьому прориву австро-німецькі війська були змушені перекинути на Волинь з Франції та Італії сили, що полегшило долю союзників Росії.

Пам'ять про героїв Брусиловського прориву, а серед них було чимало й українців, не забута. В дні відзначення 90-ї річниці цієї великої битви у Волинському державному університеті ім. Лесі Українки відбулася науково-практична конференція «Західна Україна в роки Першої світової війни», а у Волинському краєзнавчому музеї відкрито пересувну виставку «Перша світова війна на Волині та Галичині». В обласному театрі ляльок відбулася врочиста академія, присвячена 90-річчю Брусиловського прориву. Силами клубів історичної реконструкції з України і Чехії за сприяння кіностудії ім. Довженка в Луцьку на березі ріки Стир було відтворено бій Першої світової війни. В урочистостях з нагоди ювілею відомої битви взяли участь Надзвичайні і Повноважні Посли в Україні: Російської Федерації — Віктор Черномирдін, Узбекистану — Ільхам Хайдаров і Казахстану — Амагельди Жумабаєв, члени комітету у справах СНД та зв'язках із співвітчизниками Державної Думи Російської Федерації, представники австрійської громадської організації «Чорний хрест», яка опікується військовими похованнями років Першої світової.

Микола ЯКИМЕНКО.

Волинська область.

На фото: Надзвичайний і Повноважний Посол Російської Федерації Віктор Черномирдін (**другий зліва**) на урочистостях з нагоди ювілею битви.

Фото автора.

Штурмові аргументи

Події останнього часу навколо виборів голови Дніпропетровської обласної ради досягли свого апогею. Маючи 39 депутатських місць зі 100, депутати від Партії регіонів переконані: посада голови по праву належить їхньому висуванцеві. І таким претендентом був керівник обласної організації партії, 36-річний народний депутат Олег Царьов, якого підтримують комуністи та народники. Арифметично місцева коаліція має потрібний 51 голос. Але...

Минулої п'ятниці активісти з різних таборів гучномовно пікетували самоврядний будинок. На другий раунд вирішального засідання першої сесії облради завітали і 20 народних обранців із Донецька та Києва. Міліцейська охорона ззовні була підсилена беркутівцями та представниками приватної охоронної структури «Грифон». Народні депутати на чолі з Владиславом Лук'яновим, Олегом Царьовим, Віктором Борщевським, Юрієм Самойленком, Ігорем Шкірею влаштували силовий прохід, роздаючи стусани мовчазним охоронцям, які виконували наказ свого керівництва пропускати до приміщення тільки за перепустками та посвідченнями. Під вигуки «народних депутатів б'ють!» вони пройшли охорону, розбивши засклені вхідні двері.

На третьому поверсі народні депутати та їхні місцеві соратники вибили двері до сесійного залу, використавши стіл для реєстрації як таран.

Сесія почалась із запізненням. Цього разу кандидатами на голову облради стали регіонал Михайло Разгоняєв та нашоукраїнець Микола Швець, який очолював обласну раду минулого скликання. Таємне голосування не дало переваги жодному: Швець набрав 49, а Разгоняєв — 47 голосів. Голова обласної територіальної виборчої комісії Анатолій Галка оголосив перерву в роботі сесії на невизначений строк.

Михайло СКОРИК.

Дніпропетровськ.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Обличчям — до обличчя...

Депутат облради Надія ДЄЄВА — перша в Україні жінка, котра очолює облдержадміністрацію та ще такого потужного індустріально-аграрного регіону, як Дніпропетровщина. Професійний фінансист за фахом, кандидат економічних наук, Надія Миколаївна пройшла трудовий шлях від економіста до заступника голови облдержадміністрації — начальника фінансового управління. Сувора й вимоглива, з почуттям відповідальності в роботі, вона має чуйне і людяне серце, що болить їй щоразу від побаченого у глибинці безладдя чи почутої на особистих прийомах громадян чиновницької бездушності на місцях.

— Я уважно стежу за публікаціями в «Голосі України», що стосуються розбудови українського парламентаризму, а також насущних питань нашого регіону, бо люблю порівнювати й аналізувати, де я ми реально перебуваємо, над чим слід працювати активніше, —говорила журналістам нашого видання Надія Миколаївна під час проведення днів «Голосу України» у Дніпропетровській області. — Хотілося б бачити на сторінках видання більше людських облич і непростих доль, через які вони проходять у життєвих перипетіях, і неодмінно — соціальну складову, що болюча для громадян.

Наш діалог тривав у робочому кабінеті голови вдвічі довше запланованого й зачіпав увесь спектр діяльності виконавчої влади. На закінчення його Надія Миколаївна подарувала колективу «Голосу України» в особі заступника головного редактора Віталія Судді красиву декоративну вазу, розписану майстрами петриківського розпису, зі словами: «До плідної співпраці!»

На знімку: Надія Дєєва — голова Дніпропетровської облдержадміністрації *(у центрі)*, Віталій Суддя — заступник головного редактора газети «Голос України» *(ліворуч)*, Михайло Скорик — власкор газети у Дніпропетровській області.

Доки грім не вдарив

До редакції надійшло звернення управління міграційної служби у Київській області. В ньому, зокрема, просили звернути увагу на заяву колективу до Генерального прокурора України. Наш кореспондент попросив першого заступника голови Державної служби у справах національностей і міграції Віктора Вороніна прокоментувати факти, викладені в заяві на ім'я Олександра Медведька.

— Інформація, викладена у зверненні, відповідає дійсності. 25 травня до мене звернувся начальник згаданого управління Олександр Божко і розповів, що повідомила йому начальник відділу Наталя Науменко. За розпорядженням керівництва держкому її викликали на так звану практику в управління з питань біженців.

Після першого дня практики Наталя Науменко прийшла до Божка і повідомила, чим її змушують займатися. Їй дали старі справи біженців, у тому числі ті, які надійшли з Київського обласного управління, і вона повинна була писати висновки щодо надання статусу біженця чи відмови в ньому. Але ставити не ту дату, коли писався висновок, а на кілька місяців раніше.

Такі дії грубо порушують закон про біженців. Тим більше, що максимальний термін розгляду заяв шукачів притулку становить 6 місяців. А їй дали заяви, термін розгляду яких уже закінчився. Наприклад, дали справу з обласного управління, де вона працює, яка надійшла в комітет 1 грудня минулого року. Там є супровідний лист з усіма печатками. Тобто по закону останній термін прийняття рішення з цього звернення був 28 лютого. Вона ж, як я вже казав, почала практику у травні. Але свій висновок повинна була датувати кінцем грудня або січнем.

І це не поодинокий випадок. Наталя Науменко повідомила, що це — система. Там величезна кількість справ, які давно лежать на розгляді, і на всіх проставлені не ті дати і номери прийняття рішень.

Такі дії, на мою думку, крім того, що порушують кілька законів, водночас несуть істотну загрозу суспільству. Бо контингент шукачів притулку надзвичайно специфічний. Переважна більшість із них — вихідці з регіонів, які надзвичайно небезпечні щодо терористичної діяльності, або там діють наркокартелі. Насамперед мова йде про Ірак, Афганістан, Чечню, Нігерію, Сьєрра-Леоне, інші гарячі точки. Оскільки шукач притулку, отримавши довідку, що його справа перебуває на розгляді в держкомітеті, здобуває право вільно пересуватися територією нашої держави.

— Ви кажете, що шукачі притулку несуть потенційну небезпеку для нашої країни. А в попередні роки було таке, щоб виявляли так званих біженців, які насправді були пов'язані або з терористичними організаціями, або наркомафією?

— Територіальні органи завжди надсилають запити у правоохоронні органи — СБУ чи МВС — про наявність подібної інформації. Якщо в силовиків вона є, то шукачам відмовляють у статусі біженця. Але остаточне рішення приймають не територіальні органи, а держкомітет. А тому територіальні органи не можуть такого шукача депортувати доти, доки людині не буде офіційно відмовлено у статусі біженця. І чим вона буде займатися 7—8 місяців замість трьох, ніхто не може знати. І я повинен сказати, що за час моєї роботи в комітеті неодноразово надходила інформація про те, що той чи той шукач притулку пов'язаний з криміналом або міжнародними терористичними організаціями.

А тому, коли мені стала відома ця інформація, я, розуміючи всю небезпеку таких дій посадовців, написав 25 травня службову записку. Проте жодної реакції на неї не було. Навіть навпаки: до мене надійшла інформація про масове переписування службової документації. Наступного дня я написав ще одну записку на ім'я голови, в якій вказував, що необхідно терміново звернутися до правоохоронних органів. І знову — ніякої реакції.

Отож мені не залишалося нічого іншого, як звернутися до правоохоронців, що я й зробив у понеділок публічно. І для цього є кілька причин. Зокрема, тиск на тих працівників, які насмілилися не виконувати подібні розпорядження, в тому числі й на Наталю Науменко. Лише після цього голова Сергій Рудик видав розпорядження про службове розслідування наведених вище фактів. Датував розпорядження 1 червня, хоча насправді воно з'явилося наступного дня. Водночас Кабінет Міністрів вирішив провести своє розслідування. Оскільки, на думку виконувача обов'язків міністра юстиції Сергія Головатого, як повідомили «Українські новини», «Рудик є зацікавленою стороною».

Отож я сподіваюся, що громадськість не дозволить заплющити очі на такі дії державних службовців.

Розмову вів Володимир КОРОЛЮК.

Депутати Харківської облради висловили недовіру голові облдержадміністрації

(Початок на 1-й стор.).

Доповідь, виголошена паном Аваковим, звичайно ж, справляла велике враження.

«Порівняно з 2004 роком приріст промислового виробництва становив 12,5 % (по Україні — 3,1 %). За темпами зростання обсягів промислового виробництва з квітня 2005 року регіон посідає перше місце серед основних промислових областей України, таких як Запорізька, Дніпропетровська, Донецька, Луганська і Полтавська.

Зростання досягнуто в 11 основних видах промислової діяльності. Найвищі темпи приросту досягнуто в таких галузях, як виробництво неметалевих мінеральних виробів — 31%, целюлозно-паперова, поліграфічна промисловість, видавнича справа — 30 %, металургія та обробка металу — 28 %, виробництво деревини і виробів з неї — 25 %, легка промисловість — 22 %, харчова промисловість і переробка сільгосппродуктів — 20 %. У машинобудуванні темп зростання обсягів виробництва досяг майже 105 %».

Подібними цифрами й нібито незаперечними фактами доповідь п. Авакова рясніла. Однак виникає запитання: що ж тоді могло статися останнім часом зі свідомістю тримільйонного населення Харківщини? Адже під час президентських виборів за нову владу в області проголосувало десь близько 30% виборців, а під час останніх парламентських виборів — тільки 5%.

Доповідь В. Калашникова (а точніше — скрупульозне депутатське дослідження економічної та соціальної обстановки в регіоні), яку він озвучив від імені більшості політичних партій, представлених в облраді, вражала повною протилежністю. Причому депутати підкреслили, що всю цю інформацію взято з офіційних джерел: нічого особистого — тільки гола правда.

«У 2004 році в промисловості області приріст обсягів виробництва становив 18,2 %. Кожне друге підприємство торік знизило обсяги виробництва або взагалі не працювало. На такому провідному підприємстві області, як тракторний завод, темпи виробництва того року становили тільки 1,5 %. А з кінця минулого року завод фактично припинив роботу.

На інших знакових підприємствах обласного центру, а точніше — країни, наприклад, ДП «Завод імені Малишева» і Харківському авіаційному заводі, ці показники нинішнього року до рівня першого кварталу року минулого становили відповідно 46,9 і 58,1 %.

У цілому в 2005 році спад промислового виробництва спостерігався в 6 районах м. Харкова з 9, у трьох містах обласного підпорядкування і 12 районах області з 22, де є промислове виробництво.

Також скоротилися темпи виробництва на селі, незважаючи на сприятливі погодні умови в 2005-му. Падає поголів'я великої рогатої худоби. За рік — мінус 35,8 тисячі голів. За цей само період скоротилося на 10,4 тис. тонн виробництво молока в сільськогосподарських підприємствах і ще на 8, 9 % у першому кварталі 2006 року. Це один із трьох найнегативніших показників у державі. У 2005 році 123 тис. гектарів орної землі, що дорівнює площі двох сільськогосподарських районів області, не використовувалися для вирощування сільськогосподарських культур.

У першому кварталі нинішнього року збільшилася заборгованість у заробітній платі на 33 %. За цими боргами область у першій трійці в країні».

Колись одна з найпотужніших областей країни сьогодні у становищі хворого реанімаційного відділення, доля якого вже ближче на шляху до бога, ніж до життя. Але не можна не погодитися з точкою зору мудрої людини, депутата В. М'ясниченка, який багато років небезуспішно керував областю і чию правдиву, громадянську позицію зал оцінив тривалими оплесками, що вся біда не в тім, що десь щось не зійшло чи чогось недоодержали. Проблема в тім, що негативні результати закладені в самій системі такого, з дозволу сказати, керування економікою. З приходом нового глави ОДА всю стару управлінську команду вигнали на вулицю. Добре було б, якби їм на зміну прийшли досвідченіші кадри. Але їх не було і немає досі. От і рулюють, як уміють.

Коментуючи це рішення, народний депутат Верховної Ради України, колишній глава ОДА Є. Кушнарьов сказав журналістам, що область не має кваліфікованого керівництва і Президент зобов'язаний звільнити А. Авакова незалежно від голосування. Є. Кушнарьов вірить, що Президент усе зрозуміє і прийме правильне кадрове рішення, а Партія регіонів може запропонувати свою кандидатуру.

Микола КОСИЙ.

Харків.

Фото Андрія АВДОШИНА (УНІАН).

Заступник голови Харківської облдержадміністрації, депутат облради від НСНУ Ярослав Ющенко **(праворуч)** сперечається з депутатом Шансевим під час сесії Харківської облради.

«Наша Україна» наполягає, щоб уряд звітував перед коаліцією, але БЮТ проти, заявляє Роман Зварич

Сергій ГОЛОВАТИЙ підпише Угоду про виконання стратегічного завдання між урядами України і США щодо забезпечення верховенства права

■ У НОМЕР

Патріотична пісня стає популярнішою

Хмельницький. Перший всеукраїнський фестиваль-конкурс бардівської пісні імені Романа Шухевича відбувся у Гукові на Чемеровеччині, де встановлений пам'ятний хрест на місті останнього спочинку головнокомандувача Української повстанської армії. У фестивалі взяло участь близько півсотні осіб із Слобожанщини, Поділля, Галичини і Черкащини.

Ірина КОЗАК.

Безпеку гарантують

Миколаївщина. Першими відкрили літній оздоровчий сезон 120 талановитих дітей із сільських районів області. Діти-учасники танцювальних колективів міських і районних будинків культури відпочиватимуть у таборі «Дельфін» на березі Бузького лиману. Перевезення дітей здійснює миколаївське автотранспортне підприємство «Оріон-Авто». Саме воно першим і поки що єдиним у Миколаївській області пройшло акредитацію в Інституті ДержНДІавтопроект і одержало відповідний сертифікат на перевезення дітей. При виборі підприємства, якому довірено перевозити школярів, зважали на низку чинників. Насамперед наявність власної виробничої бази, служби безпеки дорожнього руху, технічної служби, медичного пункту, можливість самостійно обслуговувати рухомий склад.

— Ми сьогодні з задоволенням виконуємо такі

перевезення, — каже **голова правління ВАТ «Оріон-Авто» Валерій БУРКУН (на знімку)**, — бо це і почесно, і водночас дуже відповідально. І хоча комерційний бік важливий, проте головне, що ми цілком гарантуємо безпеку дітей під час перевезень.

Олена ІВАШКО.
Фото Валерія ДРУЖЕНКА.

Університет збирає гроші на пам'ятник Франкові

Івано-Франківська область. Колектив Прикарпатського університету імені Василя Стефаника збирає кошти на пам'ятник Іванові Франку. Він буде споруджений до 150-річчя з дня народження письменника в селі Рахові Закарпатської області. Скульптор проекту — старший викладач кафедри образотворчого мистецтва Інституту мистецтв Прикарпатського університету Богдан Гладкий. Перший благодійний внесок у фонд спорудження пам'ятника вніс ректор університету, член-кореспондент НАН України Богдан Остафійчук. Він віддав на нього премію від облдержадміністрації (1700 гривень), якою нагороджений за наукові досягнення в 2005 році. Загалом на пам'ятник треба зібрати понад 50 тисяч гривень.

Дарина НАЗАРЧУК.

«Подарунок» до Дня журналіста

У Херсоні горіла квартира власного кореспондента газети «Киевские ведомости». Ніхто не постраждав, оскільки пожежа виникла на кухні у той час, коли господарі перебували в інших кімнатах. Під час огляду місця події правоохоронцями встановлено, що це був спланований злочин. Вражає спосіб, у який скоєно підпал: з верхнього сходинкового прольоту за допомогою шланга через вікно кухні було залито бензин, а за допомогою рибальської вудочки піднесено вогонь. За фактом злочину порушено кримінальну справу.

Алла БРУСИЛОВА.

Уперше в житті до моря

Хмельниччина. Десятеро сиріт із Чемеровецького району цілу декаду відпочиватимуть у Судаку, на Чорному морі. Дітям, позбавленим батьківського піклування, така поїздка, розваги й оздоровлення були б недоступні, якби про здійснення мрії не подбала місцева райдержадміністрація. Крім того, кожному з них видано ще по півтори сотні гривень на кишенькові витрати. Загалом у районі понад 40 круглих сиріт. Усі вони теж матимуть змогу оздоровитися в санаторіях та таборах.

Віра ШПИЛЬОВА.

Після маршу Мендельсона — похоронний марш

Стан здоров'я хворих, які опинилися у лікарні після весілля у селі Лисянка Вінницького району, поліпшується. Про це учора повідомили лікарі та представники комісії Міністерства охорони здоров'я, яка працює у Вінниці.

На жаль, троє з 13 хворих, померли. Одна з померлих мала онкологічне захворювання четвертого ступеня, іншу доставили у лікарню з інсультом. Серед потерпілих — і наречений. Його помістили у міську лікарню №1, а ось його суджена залишилася дома, вона почувається добре.

Головний санітарний лікар Вінницької області Валентина Зайцева вказує, що, за свідченням гостей, на столах було багато рибних страв — риба фарширована, копчена, заливна, смажена. Уже встановлено місце, де коптили рибу. Перевіряються умови її приготування. Крім того, були на весіллі і продукти короткого терміну зберігання: бутерброди, салати, торти, холодець. Подавали й напої власного виробництва.

Фото автора.

Сергій Бережнов та Мирослава Жданова.

Перший заступник міністра охорони здоров'я Сергій Бережнов не дає однозначної відповіді на запитання, чи пов'язана смерть цих людей з їхнім отруєнням на весіллі. Конкретно про це можна буде казати лише після отримання результатів лабораторних досліджень, зауважив він. А за словами голови комісії, заступника директора департаменту організації та розвитку медичної допомоги населенню МОЗ України Мирослави Жданової, вони триватимуть від двох тижнів до одного місяця.

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

NB!

Велике весілля — це завжди великий ризик, наголошує С. Бережнов. У переважній більшості сільських населених пунктів відсутні належні умови для приготування страв, скажімо, на 200—300 осіб. Водночас значна частина страв, які подають, є такими, що швидко псуються. Термін зберігання бутербродів 2—4 години. Те саме стосується різноманітних салатів із додаванням майонезу. Якщо їх не реалізовано у встановлений відрізок часу, наголошує С. Бережнов, такі харчі перетворюються у розсадник мікробів і бактерій. Розмножуються вони у геометричній прогресії. Фахівцями Вінницької обласної СЕС складено перелік страв, які не рекомендується готувати у домашніх умовах. А саме — торти, желе, холодець, заливна і фарширована риба, страви з використанням майонезу та сметани тощо.

Обіг грошей по замкнутому контуру

Чернігівська обласна прокуратура порушила кримінальну справу за фактом зловживань під час формування статутного фонду ЗАТ «М'ясо-молочний комплекс «Сіверський», що в селі Чайкиному — батьківщині Леоніда Кучми. Збудоване за державні кошти потужне переробне підприємство у 2004 році під час реорганізації мало отримати від засновника ТОВ «Укрєврогаз» у статутний фонд 11,5 мільйона гривень.

Однак, — як повідомив прокурор Чернігівської області Анатолій Василевський, — уже перший платіж (більш як 5 мільйонів гривень) від цієї комерційної структури був тільки його видимістю. По-перше, він, у порушення законодавства, вносився за рахунок фінансів, взятих в іншої комерційної структури у вигляді «позики на зворотній основі». По-друге, у статутному фонді ЗАТ «М'ясо-молочний комплекс «Сіверський» ці кошти не протрималися і дня. У той самий день, коли їх було внесено, відбулося перерахування до іншої комерційної структури як плати за товар. А звідти одразу — ще одній. І так кілька разів, доки у вигляді «повернення тимчасової фінансової допомоги» не потрапили тій структурі, в якої ТОВ «Укрєврогаз» їх і взяло.

Прокурор області вважає, що корпоративні права цього засновника в розмірі 75 відсотків статутного фонду ЗАТ «М'ясо-молочний комплекс «Сіверський» було отримано незаконно.

Сергій ПАВЛЕНКО.
Чернігівська область.

Левиця загризла чоловіка

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

У неділю в Київському зоопарку левиця загризла чоловіка, який пробрався до неї у вольєр. Як повідомили в Центрі громадських зв'язків Управління МВС України у Києві, чоловік підійшов до загорожі «Острова тварин», прив'язав до нього з боку службового входу довгу мотузку і спустився вниз, опинившись серед хижаків. За словами співробітників ЦГЗ, можливо, якби чоловік не робив різких рухів, з ним би нічого не сталося. Однак він поводився так, через що левиця, яка розлютила, схопила його за горло. Як потім установив судмедексперт, смерть настала практично миттєво. Свідки трагедії в зоопарку почали кидати до вольєра ломаки, каміння, пляшки, щоб відволікти звірів, але це вже було даремно. Встановлено, що загиблий — 45-літній громадянин України, уродженець Азербайджану. Причини, що спонукали його до цього вчинку, встановлюються, **передає УНІАН.**

Хоч до Книги рекордів

У Москві відкрився 59-й Всесвітній газетний конгрес і 13-й міжнародний форум редакторів Всесвітньої газетної асоціації. З привітанням до учасників цих заходів на урочистій церемонії відкриття у Державному Кремлівському палаці звернувся президент Росії Володимир Путін. Всесвітній газетний конгрес, який відбудеться під девізом «Росія поза стереотипами», стане найбільшим заходом за всю історію його існування: у ньому візьмуть участь більш як 1700 редакторів і видавців провідних світових газет і журналів, а також керівників найбільших закордонних медійних організацій і міжнародних об'єднань преси з 104 країн світу.

Голодовку тимчасово припинено

Працівники драматичного театру Західного оперативного командування припинили голодовку, яка тривала з 31 травня. Вдатися до такої акції їх примусив наказ керівництва про ліквідацію театру. Голодувальників відвідав заступник командувача військ ЗахОК з гуманітарних питань, який передав акторам наказ за підписом командувача ЗахОК про припинення розформування театру.

■ ФОТОФАКТ

На виставці, що відбулася у Київському міському будинку природи з нагоди Всесвітнього дня охорони навколишнього середовища, керівник клубу «Природа і творчість» Зінаїда Болдирєва представила свої картини з тополиного пуху.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Протистояння у Феодосії

(Початок на 1-й стор.).

Минулої суботи президія Верховної Ради Автономної Республіки Крим закликала Президента України Віктора Ющенка і парламент країни відмовитися від проведення в Криму спільних зі США військових навчань «Сі Бриз-2006», запланованих на липень—серпень. Проведення цих маневрів названо «недоцільним» у зв'язку з активними антинатовськими виступами на півострові. Ситуація в Криму з кожним днем дедалі більше загострюється, і значною мірою цьому сприяє лавина неправдивої, неперевіреної інформації з боку російських ЗМІ.

Наприклад, учора вранці було поширено інформацію про те, що начальника міського відділу міліції Феодосії Анатолія Мірошниченка усунуто з посади за те, що не віддавав накази з розгону мітингів протесту перед санаторієм Міноборони України, де розміщено американських військовослужбовців. Вона одразу спричинила марш протесту комуністів, котрі спочатку організували мітинг під міськвідділом міліції, а потім вирушили до порту з гаслами: «Поверніть Мірошниченка». Однак, **як повідомили «Голосу України» у прес-службі МВС Криму**, наказу на звільнення з посади начальника міськвідділу міліції Феодосії немає.

«Міліція не розганяє мітинги», — заявив представник прес-служби МВС Криму. — Наша справа — забезпечити громадський порядок, якщо подібні акції відбуваються. Наскільки я знаю, фактів якихось порушень з боку пікетників у Феодосії виявлено не було». Що стосується кількості мітингувальників у Феодосії, то, за даними МВС Криму, щодня там збирається не більш як 100 осіб. На питання, чи погоджені пікети з місцевою владою, було дано негативну відповідь.

Крім того, нашому кореспондентові в Криму Віктору Хоменку шеф прес-служби МВС Феодосії і прес-секретар міськради підтвердили інформацію про те, що нібито кілька контейнерів, доставлених американським кораблем у порт Феодосії, було розкрито і їхній вміст зник. Однак, оскільки порт — закрита зона, ніхто напевно не знає, що саме пропало. Відповідальність за зниклий вміст контейнерів міська влада покладає на службу охорони порту. Тим часом керівник прес-служби Міністерства оборони Андрій Лисенко повідомив, що контейнери були несанкціоновано розкриті... народними депутатами, котрі зайшли на територію порту і вирішили провести там ревізію. «Двоє охоронців порту нічого не могли зробити проти 20 народних депутатів, які самостійно зірвали пломби і розкрили контейнери-рефрижератори. Контейнери такого типу не призначені для перевезення вантажів. У них були порожні лотки для продуктів харчування. Однак депутати зробили висновок, що контейнери щось містили, і їхній вміст хтось вивіз», — повідомив глава прес-служби Міноборони України, точно не відповівши, які партії представляли депутати і чи були це депутати тільки Кримського парламенту.

Пан Лисенко також підтвердив інформацію про те, що інженери — звичайні люди, котрі працюють на підприємствах і призвані з резерву Міноборони США, — замість того, щоб будувати інфраструктуру для навчань, сидять у Феодосії в санаторії Міноборони і чекають подальших указівок. Річ у тому, що всі виїзди із санаторію і з порту заблоковано мітингувальниками. Що стосується розвитку ситуації, то військові дуже сподіваються, що на першому пленарному засіданні Верховна Рада дасть дозвіл на проведення щорічних навчань, і кризу буде вичерпано.

Яна СТАДІЛЬНА.

Лінгвістична регіоналізація закінчиться в Ялті?

Голова міськради столиці кримських курортів Сергій Брайко оголосив, що накладе вето на рішення депутатів міста про надання тут російській мові статусу регіональної. Він вважає, що в проекту відсутня юридична підстава, тому підписувати його не буде. «Сама по собі така постановка питання ні до чого надалі не призведе. Вона має суто політичний характер, і я не думаю, що це треба робити, особливо у передньо курортного сезону», — сказав Сергій Брайко. А представник Президента України в автономії Геннадій Москаль заявив журналістам, що у разі, коли проект лінгвістичного рішення й буде розглянуто на сесії міськради Ялти наприкінці червня, він оскаржить його в суді.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

■ ФОТОФАКТ

На Європейській площі столиці відбувся Всеукраїнський фестиваль морозива, на якому вісім вітчизняних підприємств-виробників представили свою продукцію 160 найменувань.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

■ ДО РЕЧІ

Фахівці — за НАТО, а громада — проти

Учора фонд «Демократичні ініціативи» презентував книжку «Місце України в НАТО». Вона містить матеріали опитування експертів, в якому взяло участь близько 69 фахівців у галузі зовнішньої політики та безпеки.

Цікаво, що всі, опитані фондом, висловились за вступ нашої країни до альянсу. Експерти наголосили, що в умовах недостатнього фінансування армії, Україна не зможе самостійно вирішувати військово-політичні питання. Окрім того, вступ до НАТО найбільше відповідає інтересам України, виходячи із потреб демократизації та прав людини. Присутні на презентації вказали і на загрози, які виникнуть у разі, якщо Україна не стане членом НАТО. Головна з яких, як вважають експерти, — без натівського членського квитка нас не приймуть до об'єднаної Європи.

Водночас директор фонду Ілько Кучерів зазначив, що громадська думка, на відміну від експертної, нині має антинатовський характер.

Наталя ШВЕЦЬ.

Формалізм обертається хабарами

У Львові відбувся III Форум підприємців «Бізнес і влада — партнери». Серед учасників — перші особи облдержадміністрації, облради, ДПА й Управління МВС у Львівській області. На форумі відзначили, що прозоре поєднання інтересів влади і бізнесу покращили бізнес-середовище і це дало добрі результати. Надходження до зведеного бюджету у 2005 році були на 14 відсотків більші, аніж у попередньому. І все ж рудименти адміністративно-командної системи надто живучі. Найбільше претензій — до працівників міліції. Так, підприємець Андрій Федоренко говорив про абсурдну ситуацію у процедурах техогляду транспортних засобів. Оскільки лише 20 підприємств мають право діагностики, то на техогляд одного автомобіля припадає... 2,5 хвилини. Формалізм обертається хабарами. А потім автобус падає з мосту, маршрутки перевертаються тощо... Численні пропозиції учасників форуму стануть підставою перегляду «правил гри» у сфері господарської діяльності.

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

■ СВІТ КОРОТКО

ВЕНЕСУЕЛА

Чавес проти Голівуда

Президент Венесуели Уго Чавес відкрив кіностудію, покликану боротися із засиллям голівудської продукції в Латинській Америці. «Це — диктатура Голівуда. Вони прищеплюють нам ідеї, далекі нашим традиціям», — заявив Чавес. Каракас виділив 11 млн дол. на проект фінансування кіновиробництва у Венесуелі та інших країнах Південної Америки. Одним з перших фільмів, знятих тут, стане епопея, присвячена герою боротьби за незалежність Венесуели Франсиско де Міранде.

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СОЮЗ

Туреччина втратила ентузіазм

Євросоюз знову покритикував Туреччину за уповільнення процесу реформ, передбачених європейською інтеграцією. Критика на адресу Анкари пролунала за тиждень до початку переговорів з конкретних питань вступу Туреччини до ЄС. «Туреччина втратила колишній ентузіазм у питаннях входження до Євросоюзу», — цитує телеканал заяву співголови міжпарламентської комісії Туреччина-Європарламент Хуса Лагендайка. Переговори про вступ Туреччини до ЄС як повноправного члена було розпочато 3 жовтня 2005 року.

ГРЕЦІЯ

З в'язниці вертольотом

Двоє ув'язнених втекли із в'язниці строгого режиму в Афінах, скориставшись вертольотом. Грек і албанець сіли у вертоліт, що приземлився на дах в'язниці Коридаллос у столиці Греції, і полетіли. Грек Василіс Палеокостас був засуджений за пограбування банку в 1999 році. 32-річний албанець Алкет Різаї відбував довічне ув'язнення з 2003 року, коли його було засуджено за неумисне вбивство. 40-літній Палеокостас відбував 25-річний термін. Поліція вважає, що втеча могла бути організована його братом Нікосом, який ховається від влади. Ув'язнені долетіли до найближчого цвинтаря, звідки виїхали на мотоциклах.

ПАЛЕСТИНА

Палестинським чиновникам почали платити зарплату

Деякі з палестинських державних службовців уперше за три місяці почали одержувати зарплату. За словами палестинської влади, гроші було переказано на рахунки 40 тисяч найбільш низькооплачуваних співробітників, які отримують менш як 325 доларів на місяць. Міністр фінансів Палестинської автономії заявив, що іншим 125 тисячам працівників доведеться почекати. Грошей держслужбовцям не виплачували три місяці через фінансову кризу, в якій опинилася палестинська адміністрація під керівництвом руху ХАМАС. Західні країни припинили фінансову допомогу автономії, оскільки вважають ХАМАС терористичним угрупованням і вимагають від її керівництва визнати державу Ізраїль та відмовитися від насильства.

ДЕНЬ
ВІВТОРОК, 6 ЧЕРВНЯ 2006 ■ № 102 (3852)

Активісту «Пори» Сергію Євтушенку відмовили у в'їзді до Росії

Прокурор Київської області Юрій ГАЙСИНСЬКИЙ наполягатиме, щоб Генпрокуратура порушила кримінальну справу проти Луценка за розголошення даних слідства

ДІЛОВИЙ СВІТ

Курси основних світових валют станом на 5.06.06. (на 16.00)

▲ Євро/долар США — 1,29
▼ Англійський фунт/долар США — 1,88
▲ Японська ієна/долар США — 111,74

КОМЕНТАР. Світовий валютний ринок, на якому щосекунди обертаються трильйони американських доларів, так чи так реагує на кожну значущу подію на фінансових ринках усіх континентів. Особлива увага, звісно, до кроків, які здійснює Федеративна Резервна Система, політика якої справляє вплив на інвестиційні потоки світу і життєвий рівень усіх країн, залучених у сферу торговельних відносин. Сьогодні всіх і скрізь цікавить, чи зважиться вона на підняття облікової ставки, як це вона робила 16 разів упродовж двох останніх років, аби розрядити густі хмари інфляційних очікувань. Ринки непевні — і курсові котирування впродовж тижня нагадували нестабільний тиск дилера. У США американський долар різко здав перед євро, оскільки кількість робочих місць у травні (за винятком сільського господарства) зросла тільки на 75 тисяч, а не 180, як очікувалося. В Європі американський долар поступався євро поряд зі зростанням фондових євроіндексів і продажами східноєвропейських банків. У Росії російський рубль відвоював на торгах у «бакса» 16 копійок на хвилі відновленої стабілізації на своєму фондовому ринку. Стежачи за всім, що відбувалося деінде, я усвідомлював, що живу на цій землі і споживаю послуги власного фінансового ринку. На якому Нацбанк тримає курс, як апарат штучного дихання. Де реальний курс долара, тобто ефективний для експортерів, від початку року девальвує. Де своя власна статистика, за якою платіжний баланс країни вираховують два центральні відомства за різними методиками з різницею в сотні мільйонів доларів. А коли обнародують ВВП, громадяни одне одного запитують: «А що мені з того, я з ним на базар не піду». Атож. Але будь-якому студенту економічного вузу вже відомо, що роботи не знайдеш без економічного зростання, а його не досягти без інвестицій, а їх не залучити без фінансової, законодавчої, правової стабільності, а її не здобудеш без прозорих правил гри — як на біржі.

Нафта

Світовий формат цін на нафту майже не змінився під час позачергового засідання країн ОПЕК, бо нічого непередбачуваного заздалегідь не сталося — нафтові «королі» підтвердили квоти в 28 мільйонів барелей нафти на день. Зате біржа в Нью-Йорку прислухалася до російських середньострокових прогнозів, зважила на зупинку двох нафтопереробних заводів у Техасі і, звісно, до звістки про запаси нафтопродуктів у США. Тиждень закрився вартістю нафти брент у 71,99 долара. За підсумками травня, ф'ючерсні контракти дещо знизилися, проте тенденція до подорожчання чорного золота лишається. А натуральне — продавали по 620 доларів за унцію.

Сьогодні — День журналіста

Роздержавлення преси порушує права громади

(Початок на 1-й стор.).

Голова НСЖУ Ігор Лубченко заявив, що процес роздержавлення ЗМІ є безповоротним. Проведені спілкою дискусії з безпосередніми учасниками цього процесу зводяться до того, в який спосіб і в які терміни це зробити. Тому сьогодні завданням спілки є вдосконалення підготовленого законопроекту. Зокрема, спілка пропонує здійснити роздержавлення (або реформування) ЗМІ в три етапи: перший — комунальні ЗМІ (їх понад 700); другий — видання центральних органів виконавчої влади і третій — роздержавлення газет «Голос України» і «Урядовий кур'єр».

Роздержавлення періодичних видань, засновниками (співзасновниками) яких є центральні органи виконавчої влади, має починатися, вважає Ігор Лубченко, через три роки після набрання чинності законом про реформування ЗМІ за методикою, яку визначить Кабінет Міністрів України.

Ігор Лубченко переконаний, що місцеві органи представницької та виконавчої влади взагалі не повинні мати права засновувати якісь періодичні видання, зокрема й офіційні бюлетені, в які законопроектом пропонується «перетворити» чинні видання органів державної влади і місцевого самоврядування. Міський голова Бердянська Валерій Баранов, який взяв участь у роботі конференції, відверто сказав, що згоден з тим, що в деяких регіонах країни є тиск на журналістів з боку представників влади, але роздержавлення в такій формі, як це пропоновано в законопроекті, не розв'яже проблеми свободи журналістів. З певної залежності від влади вони потраплять до залежності від нового засновника ЗМІ. Валерій Баранов вважає, що роздержавлення має відбуватися за згодою і журналістських колективів, і засновників державних чи комунальних ЗМІ, які підлягатимуть роздержавленню. Також не зрозуміло, чому місцева громада має безоплатно віддавати журналістам майно громади, наприклад, приміщення, де розташовані нині редакції цих видань. Валерій Баранов також звернув увагу на нагальну потребу вдосконалення механізму взаємовідносин влади і журналістів, підвищення професійного рівня журналістів та їх відповідальності за свою роботу.

Не можна не погодитися з цим. Справді, чому місцева громада, яка вважає за необхідне утримувати (повністю або частково) за рахунок місцевого бюджету газету чи журнал за логікою законопроекту, розробленого Міністерством юстиції України, не може цього робити? Чи не є це порушенням прав місцевих громад, адже обмежується їх право як суб'єктів інформаційних відносин на заснування періодичних ЗМІ? Чому держава має безоплатно допомагати журналістам державних чи комунальних ЗМІ і не робити цього журналістам приватних чи таких, які засновані політичними партіями, засобів масової інформації. Залишаються також і запитання стосовно соціальних гарантій журналістів видань, які пропонується реформувати. Адже, наприклад, ці журналісти сплачують підвищені відрахування до Пенсійного фонду і сподіваються на відповідне пенсійне забезпечення. Журналіст реформованого ЗМІ пенсію, обраховану за методикою, яку використовують для нарахування пенсії державного службовця, не отримає, якщо він пропрацював в редакції менш як 20 років.

Отже, законопроект ще обговорюють і пропонують провести експеримент, від результату якого залежатиме подальша доля державних та комунальних друкованих ЗМІ.

Сергій ДЕМСЬКИЙ.

■ ФОТОФАКТ

У Рівному лауреат Національної премії імені Тараса Шевченка, відомий фотохудожник Василь Пилип'юк встановив іменну стипендію у розмірі 750 гривень кращому студенту — майбутньому журналісту. Першим стипендіатом стала четвертокурсниця факультету масової комунікації та інформаційних технологій Міжнародного економіко-гуманітарного університету імені академіка С. Дем'янчука Ольга Шевчук.

На знімку: **Василь Пилип'юк вручає свою іменну стипендію Ользі Шевчук.**

Фото Юлії ФЕДОТОВОЇ

Міжнародну премію присуджено школярці

Одеська область. Старшокласниці Олені Куцій із школи №1 імені Олеся Гончара в місті Балта присуджено міжнародну недержавну німецько-українську премію. Олена подала на суд журі дослідження творчих щоденників Олеся Гончара. Міжнародна премія присуджується протягом семи років за досягнення в галузі літератури, культури. 20 молодих українських авторів уже стали лауреатами премії. А в нинішньому році, крім Олени Куцої, її одержали ще дев'ять осіб.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Нагороди достойним

Секретаріат Національної спілки журналістів України присудив такі премії і нагороди за результатами роботи у 2006 році:

ЖУРНАЛІСТ РОКУ

Василю НАЗАРЧУКУ — головному редактору газети «Галичина» (м. Івано-Франківськ).

ПРЕМІЯ «ЗОЛОТЕ ПЕРО»

Олександру ДМИТРУКУ — завідувачу відділу «Вінницької газети»

Лідії ВІЦЕНІ — редактору відділу газети «Зоря Полтавщини»

Юрію ШВАЙКУ — кореспонденту газети «Магістраль»

Василю КОЛІСНИКУ — редактору борівської райгазети «Трудова слава» (Харківська область)

КРАЩА МІСЬКА ГАЗЕТА

Костянтинівській міській газеті «Знамя индустрии» (Донецька область)

Северодонецькій міській газеті «Северодонецькі вісті» (Луганська область)

КРАЩА РЕГІОНАЛЬНА ГАЗЕТА

Газеті «Вісник і К» — (м. Луцьк)

КРАЩА РАЙОННА ГАЗЕТА

Газеті «Сільське Криворіжжя» (Дніпропетровська область)

КРАЩА МІСЬКРАЙОННА ГАЗЕТА

Газеті «Життя Лебединщини» (м. Суми)

ЖУРНАЛІСТСЬКЕ РОЗСЛІДУВАННЯ

Наталії ШЕХОВЦОВІЙ — кореспонденту газети «Время» (м. Харків)

ЗА ВИСВІТЛЕННЯ ПИТАНЬ ПЕДАГОГІКИ — ПРЕМІЯ ІМЕНІ ПЕТРА ІГНАТЕНКА

Гайсинській районній газеті «Трибуна праці» (Вінницька область)

КРАЩА ПЕРВИННА ОРГАНІЗАЦІЯ НСЖУ

Організації НСЖУ Волинської обласної державної телерадіокомпанії

Організації НСЖУ теребовлянської районної газети «Воля» (Тернопільська область)

НАГОРОДИТИ ПОЧЕСНИМ ЗНАКОМ НСЖУ

Конотопську міську організацію НСЖУ

ЗА КРАЩІ ТЕЛЕПЕРЕДАЧІ

Володимиру КОСТЕНКУ — ведучому на каналі «ІНТЕР» (за передачу, присвячену чорнобильській трагедії)

Полтавській ТРК «Лтава» — за документальний фільм «... Більше, ніж життя»

ЗА КРАЩУ РАДІОПЕРЕДАЧУ

Валентині ОРЛОВІЙ (Дніпропетровське обласне радіо) — за цикл радіопрограм «Постскриптум»

Ірині МИРОНЕНКО (Харківське обласне радіо) — за цикл передач «Муравський шлях»

ЖУРНАЛІСТСЬКА АКЦІЯ

Олександру ДАВИДОВУ (директору Журфонду Дніпропетровської обласної організації НСЖУ) — за підготовку книжки «В епіцентрі подій —журналіст»

Аллі ФЕДОРІНІ — за організаторську роботу з проведення «Всеукраїнського конкурсу юних журналістів» (м. Суми)

ЗА КРАЩУ СТУДЕНТСЬКУ НАУКОВУ РОБОТУ — ПРЕМІЯ ІМЕНІ АНАТОЛІЯ МОСКАЛЕНКА

Андрію АБАЇМОВУ — студенту Інституту журналістики Київського національного університету імені Тараса Шевченка — за роботу «Фактори конкурентоспроможності ЗМІ як запорука успішного функціонування на інформаційному ринку»

ЖУРНАЛІСТСЬКИЙ ПРОЕКТ РОКУ

Газеті «Український формат» (м. Куп'янськ Харківської області)

Прес-центру «Воля громади» (м. Суми)

ЗА ВІРНІСТЬ ТЕМІ

Миколі УЛЯНИЧУ — за багаторічну публіцистичну діяльність на захист бджолярства.

Ігор ЛУБЧЕНКО, голова Національної спілки журналістів.

Національна єдність для України

Президент України Віктор Ющенко у травні 2005 року видав указ, що передбачає встановлення найближчими роками пам'ятників М. Грушевському, В. Винниченку, С. Петлюрі, Є. Петрушевичу й іншим діячам УНР і ЗУНР у Києві і великих містах України. Цей захід, спрямований на популяризацію діяльності й ідей цих політиків, як передбачається, повинен зміцнити державну єдність України. Свого часу М. Є. Салтиков-Щедрін писав, що строгість російських законів компенсується необов'язковістю їхнього виконання. Залишається сподіватися, що руйнівні наслідки таких рішень українського Президента також залишаться нереалізованими.

Якщо кампанію з увічнення пам'яті керівників УНР і ЗУНР усе-таки буде організовано, вона спричинить лише подальше поглиблення розколу у суспільстві. Проблема навіть не в тому, що багатьом може не сподобатися, наприклад, політичний шлях, пройдений Симоном Петлюрою, котрий із соціал-демократа, що стояв на федералістських позиціях, перетворився на махрового українського націоналіста. Варто завжди пам'ятати, що ці діячі затіяли і програли громадянську війну, тобто були знехтувані власним народом, що за ілюзію державної незалежності вони готові були платити українськими землями і зовнішньополітичною самостійністю. Дехто з цих політиків, як уявляється, наймужніші і послідовніші, зуміли визнати власні прорахунки. Так, Володимир Винниченко в 1920 році писав, що з усіх можливих державних режимів, які могли б встановитися на території України, краще і повніше за все відродження українського народу забезпечить радянська влада.

Зрозуміло, чому нинішнє українське керівництво в пошуку символів, за допомогою яких можна було б створити основу для державної і суспільної єдності, звернулося до постатей історичних діячів, які суперечливі за своїми позиціями. Жодних інших політичних підстав для загальнонаціонального об'єднання не залишилося, — всі вони були скомпрометовані або довели свою повну неефективність. Україна ось уже півтора десятка років (що дуже довго з точки зору державного розвитку) не живе, а існує без національно-державної доктрини. Наслідком цього стали суспільний розкол, соціальна деградація, зовнішньополітичні хитання, що завдали важкого, а можливо, і непоправного удару по державному суверенітетові України.

Нетривала популярність націонал-ліберальних концепцій на початку 90-х пояснюється винятково шоковим станом суспільства, його розгубленістю перед обличчям соціально-економічної і геополітичної катастрофи. У таких умовах люди готові були повірити в будь-які міфи, і що менше ці міфи відповідали дійсності, то міцніше утверджувалися в суспільній свідомості. Негативні наслідки цього нехай і короткого торжества ілюзій над дійсністю перебороти буде надзвичайно складно. За п'ятнадцятирічний період були зруйновані соціальні зв'язки і моральні підвалини, що формували основи розвитку суспільства. Для того, щоб відновити їх, від нас, наших дітей і онуків буде потрібно концентрація неймовірних зусиль і політична воля протягом тривалого періоду. Тому ми не зможемо вийти з кризи без національної ідеології, здатної об'єднати і мобілізувати суспільство, укріпити в суспільній свідомості пріоритет традиційних моральних цінностей і відносин громадської солідарності.

Але досягти суспільної єдності не можна, поки українська влада вибудовує міфи відповідно до концепції, що об'являє Україну частиною євроатлантичного світу. Українське політичне керівництво не в змозі самостійно відмовитися від цього міфу. Справді, він дає можливість українській політичній і економічній верхівці сподіватися на те, що вона ввійде до складу світової еліти. Він дає змогу ідеологічно обґрунтовувати необхідність радикального розриву з радянським минулим, видаючи олігархічне панування за неприємне тимчасове явище. Головне — цей міф допомагає уявити Україну як державу, єдину з світоглядної і культурної точки зору. Різниця між українськими регіонами владою попросту не визнається. При цьому за суспільну норму видаються настрої, характерні для тих областей, що ввійшли до складу Радянської України напередодні Великої Вітчизняної війни. Цілком природно, що громадська свідомість цих регіонів більшою мірою залежить від уявлень і стереотипів, що склалися в рамках євроатлантичної цивілізації, ніж у всієї Україні в цілому. Західні регіони є невід'ємною частиною України, але не можна нав'язувати існуючі в них настрої всій країні. Правда полягає в тому, що Україна різна, і зараз ми вступаємо у той період історії, коли конфлікти і протиріччя можуть переважити єдність крові і мови. Нам справді необхідна національна єдність. Але було б небезпечною помилкою робити вигляд, начебто її можна легко і швидко досягти. Уявлення, поширені в західних областях України, з ряду найважливіших питань не збігаються із громадською думкою країни в цілому. Стверджувати інше, видавати збіг позицій з окремих проблем за загальнонаціональну єдність — значить, видавати поодинокий випадок за незаперечну істину.

Є вислів, який стверджує, що напівправда гірша від відвертої неправди. Його справедливість цілковито підтверджується згубними наслідками державного курсу України останніх років. Влада фактично протиставила себе більшій частині українського суспільства, що не поділяє євроатлантичні устремління. Найбільш радикальні прихильники євроатлантичної інтеграції часто намагаються пояснити це тим, що суспільна свідомість Південно-Східної України не поділяє цінності європейської цивілізації. Це — очевидна неправда. У регіонах південного сходу права і свободи особистості, свобода самоврядування, демократичні інститути поважаються не меншою мірою, ніж на Західній Україні.

Невідповідність курсу офіційного керівництва держави суспільним настроям, відсутність національної ідеї, що об'єднує суспільство, обґрунтовує і підтримує обраний вектор розвитку країни, неминуче призведе до територіального розколу України. Поштовхом для нього став конфлікт усередині політичної й економічної еліти. Та було б помилкою думати, що, усунувши внутріелітне протистояння, можна перебороти розкол у суспільстві. Без державної політики, спрямованої на відновлення суспільної єдності і побудову української політичної нації, міжетнічне, міжрегіональне і міжконфесійне протистояння буде тільки посилюватися. Очевидно, що вже в найближчому майбутньому воно зможе створити загрозу для державного суверенітету і територіальної цілісності України.

Провалилися спроби перебороти конфлікт, викликаний невідповідністю зовнішньополітичного курсу суспільним настроям, спроби, зосередивши увагу на екологічних чи навіть соціальних проблемах, створити інші, не зв'язані з ідеологією підстави для об'єднання (наприклад, гендерні або «поколінь»). Це обставина чітко визначила результати парламентських і місцевих виборів. Річ не в тому, що українські громадяни не надають значення соціальним правам і гарантіям, а українські жінки або молоді люди не хочуть бачити при владі своїх представників. Українські виборці усвідомлюють, що саме від напряму геополітичного вектора залежить і спосіб розв'язання соціальних проблем, і змістовний бік усіх найважливіших рішень влади. Тому вони в більшості підтримували (насамперед на південному сході) ті сили, що, як їм здавалося, готові узяти на себе відповідальність за формування зовнішньополітичного курсу країни. Питання в тому, чи усвідомлюють це самі представники української політичної еліти, які не надають великого значення передвиборній риториці і які звикли використовувати голоси виборців для вирішення власних проблем.

Державний курс, що виражає інтереси і настрої суспільства, може бути сформований не тільки в результаті відповідального вибору політичного керівництва, а й внаслідок тиску на владу знизу, з боку масового соціального руху. Але в будь-якому випадку для широкої громадської консолідації потрібна постать історичного діяча, що у масовій свідомості може бути пов'язана з найпоширенішими сподіваннями і очікуваннями. Тому важливо з'ясувати, що ж у нинішньому владному курсі викликає неприйняття суспільства.

По-перше, він ґрунтується на тому, що Україна може без болісних потрясінь і відмови від власної ідентичності стати частиною західного світу. Як я вже зазначав вище, таке твердження уявляється мені надзвичайно небезпечною напівправдою. Україна справді, як і вся східнослов'янська цивілізація, всотала основні досягнення західної культури і цивілізації: науку, філософські, соціальні і творчі політичні ідеї, творчі форми і методи, створені Заходом протягом всієї історії його розвитку від античності до наших днів. Але український народ сприймав ці досягнення творчо, узгоджуючи їх із власними цінностями і соціальною практикою, вбудовуючи їх у загальну концепцію національної ідентичності. Тому, незважаючи на те, що для народу України ідеї і технології, створені західним світом, мають величезне значення, він, як і інші східнослов'янські народи, не може ввійти до євроатлантичного простору, не відмовляючись від власного світогляду і культури. Східнослов'янські народи в ході історичного розвитку норми і цінності західного світу доповнили культурними завоюваннями візантійської цивілізації (і всього східного християнства), а також тюркського світу. Розірвати по живому це складне переплетіння, що сформувало менталітет східнослов'янських народів, — значить, позбавити їх власної ідентичності.

Трагічні наслідки такої операції ми можемо спостерігати на прикладі нинішніх Сербії і Болгарії, що становили основу південнослов'янського світу. Соціальна деградація, що вразила ці країни, є наслідком кризи національної ідентичності. Але вони практично втратили шанси на її подолання, оскільки опинилися насильно (як Сербія) чи за допомогою маніпуляцій (як Болгарія) втягнені в зону впливу євроатлантичної цивілізації.

Східнослов'янський світ не протистоїть Заходу, і історія знає періоди їх відносно мирного спільного існування, щоправда, які затьмарювалися локальними конфліктами. Але не можна заплющувати очі на те, що сучасна євроатлантична цивілізація, що сформувалася в XIX—XX ст.ст., існує переважно за рахунок експансії, підкорення своїм інтересам економічного життя інших народів і присвоєння їхніх ресурсів. Відповідно, перед східнослов'янським світом постає завдання: не відмовляючись від досягнень західної культури і цивілізації, зберегти в нових умовах право на самостійний розвиток. А для окремих країн східнослов'янського простору (Білорусі, України і Росії) найважливішим питанням геополітичного курсу стає вироблення таких умов спільного існування, що дали б змогу зберігати єдність, підтримуючи державний і економічний суверенітет один одного.

Тим часом в українській історії є державний діяч, який зумів вирішити аналогічні завдання на етапі становлення східнослов'янської цивілізації, у XVII столітті. Це — Богдан Хмельницький, постать якого на нинішньому історичному етапі повинна стати символом національного об'єднання й основою консолідації українського суспільства. Безсумнівно, Богдан Хмельницький — найпопулярніший у сьогоднішній Україні історичний діяч, — про це свідчать усі соціологічні опитування. Він зумів завоювати державну незалежність, не дозволивши польським магнатам перетворити протистояння з ними на громадянську війну. Але головна його заслуга в тому, що він показав єдиний можливий шлях будівництва української держави: на підставі цивілізаційної і культурної ідентичності в рамках єдиного східнослов'янського простору.

При цьому Хмельницький не збирався ізолювати Україну ні від Європи, ні від тюркського світу. Він тривалий час намагався виконувати всі умови Зборівського договору, укладеного 1649 року з польським королем, намагався зберегти союзницькі відносини з Кримським ханством і Османською імперією. Великий гетьман послідовно відстоював право українського народу на самостійний розвиток, багато в чому інтуїтивно вгадуючи заходи для подолання культурного і політичного тиску ззовні.

Уявляється, що в цьому великому українському керманичеві багато в чому допомагав особистий досвід. Уже під час навчання в Київській братській школі він зміг ознайомитися з досягненнями східно-християнської культури, а в Ярославі Галицькому — із сучасною європейської думкою. Два роки, проведені молодим Богданом у константинопольському полоні, безумовно, допомогли йому зрозуміти світоглядні цінності тюркського світу.

У першій половині XVII століття так само, як і зараз, йшлося про збереження за українським народом права на самостійний культурний розвиток. Тодішня Польща визнавати цього не бажала, культура, що сформувалася в рамках східнослов'янської цивілізації, розглядалася нею як неповноцінна і така, що підлягала викоріненню. На жаль, не можна не відзначити подібності між політикою польського уряду того часу і курсом, що проводять у світі зараз США і їхні союзники. Тільки тоді, у XVII столітті, для культурного знищення східнослов'янської (і інших) цивілізацій використовувалося католицтво, а зараз — ліберальна доктрина. Безсумнівно, людство зобов'язане католицизму багатьма досягненнями мистецтва і думки, а без ліберальних цінностей не було б сучасної політичної системи. Але книгу можна читати, а можна бити нею опонента по голові, вибиваючи всі наявні в нього власні уявлення і поняття. Західна цивілізація протягом своєї історії не раз використовувала складні ідейні доктрини, що мають надзвичайно сильні сторони для придушення і поневолення інших народів. Тільки в XVII столітті це робилося трохи грубіше, ніж зараз.

Певно, українське правляче угруповання побоюється використовувати постать Богдана Хмельницького як символ національної єдності насамперед тому, що соціально-політична ситуація і геополітичне становище України в середині XVII століття разюче нагадують те, що відбувається в наші дні. Не змінилися навіть методи, якими європейська (у наші дні вже євроатлантична) цивілізація здійснює своє панування в східнослов'янських землях. Розділення економічного простору між олігархічними кланами й оголошення усіх, хто продовжує зберігати вірність традиційним цінностям і уявленням, відсталими і розумово неповноцінними. Імовірно, не влаштовує сьогоднішню українську владу і вихід з такого становища, що був знайдений у ході національно-визвольної війни: ліквідація олігархічного свавілля, припинення грабежу суспільства з боку кланів і груп, які поставили себе над ним, перехід до державного розвитку, заснованого на нормах і цінностях східнослов'янської культури. Не дивно, що нинішня правляча верхівка, яка сподівається стати частиною світової еліти, готова заради збереження цієї ілюзії на будь-які поступки і компроміси, не бажає звертатися до геополітичної і соціально-культурної моделі, реалізованої на практиці Богданом Хмельницьким.

Але постає природне запитання: а як же український народ? Чому він не відстоює свої права, які він зумів захистити у значно тяжчих умовах національно-визвольної війни? Річ у тому, що євроатлантична цивілізація, на відміну від європейських країн XVII століття, має технології «м'якого» панування і підкорення. Боротися з ними треба не за допомогою збройного повстання, а за допомогою постійного соціального, культурного і політичного опору, для організації якого потрібний масовий суспільний рух.

Напередодні виникнення масового національно-визвольного руху православні фактично були поставлені польським урядом поза законом. Україна була розділена між родинами кількох великих магнатів, пов'язаних економічними, політичними і кровними узами з польською короною. Права православних українців не визнавалися, їхні вимоги не враховувалися, а їхні виступи (подібні козацько-селянському повстанню 1594—1596 р. р.) жорстоко придушувалися. У цих умовах зберегти український народ від знищення можна було тільки шляхом збройної боротьби, яку і очолив Богдан Хмельницький. Ця боротьба, на моє глибоке переконання, завершилася перемогою не тільки завдяки його полководницьким і організаційним талантам, а й передусім завдяки здатності бачити стратегічну мету: створення умови для вільного розвитку українського народу в рамках східнослов'янської цивілізації. Переяславські угоди заклали основу для компромісу, що дало змогу забезпечити максимально можливу політичну і культурну самостійність народу в тих умовах.

Сьогодні українському народові знову загрожує та само небезпека культурного і геополітичного поглинання західною цивілізацією, з якою він зіштовхнувся наприкінці XVI— першій половині XVII століття. Українське суспільство має усвідомити історичну важливість нинішнього періоду своєї історії і необхідність реалізації в нових умовах тієї моделі, що її було запропоновано Богданом Хмельницьким. Саме з цим пов'язана його популярність у всіх регіонах України, з якою навіть віддалено не може зрівнятися популярність інших видатних українських полководців, не кажучи вже про діячів УНР і ЗУНР. Про спроби реабілітувати з'єднання ОУН—УПА, надавши їхнім бойовикам статус ветеранів Великої Вітчизняної війни, щодо цього навіть говорити не доводиться. Вони можуть викликати інтерес тільки у небагатьох політичних маргіналів і провокаторів.

Показово, що в Росії для формування основи загальнонаціональної єдності також були обрані події XVII століття. Для Дня національної єдності, що тепер святкується в Росії, було обрано річницю вступу до Москви народного ополчення, яке очолювали Мінін і Пожарський. Не вдаючись у обговорення історичної й ідеологічної обґрунтованості обрання саме цієї події, відзначу, що цей крок російської влади ще раз підтверджує значимість подій XVII століття з точки зору сьогоднішнього дня. Тоді сформувалася східнослов'янська цивілізація, тоді ми ясно усвідомили свою єдність і відмінність від інших цивілізаційних спільностей, тоді було створено міцну основу для взаємодії з тюркським світом.

Виходячи з думок і діяльності Богдана Хмельницького, можуть бути побудовані ідеологічні концепції, що дають змогу об'єднати українське суспільство і мобілізувати його для вирішення завдань, що стоять перед ним. Якщо українська влада і політична еліта не в змозі прийняти постать Богдана Хмельницького як символ національної консолідації, це повинен зробити широкий рух, що з'єднує у своїй ідеології геополітичну і соціальну проблематику. Такий рух на Україні є — це Всеукраїнське об'єднання «Спадкоємці Богдана Хмельницького», і потрібно зробити все необхідне для того, щоб воно було затребуване українським суспільством.

Леонід ГРАЧ,
народний депутат.

Україна ось уже півтора десятка років не живе, а існує без національно-державної доктрини

Годують тут корів двічі на день, а доять — тричі

9-та стор.

У перші дні червня продовжували сівбу ярих культур у Харківській, Херсонській, Київській, Вінницькій, Запорізькій, Миколаївській, Хмельницькій, Черкаській та Житомирській областях

■ ПАРАДОКСИ

М'ясо в… обори

На Вінниччині на межі зупинки два із семи м'ясокомбінатів — Жмеринський і Барський. Тим часом сільгоспвиробники не можуть продати худобу і свиней.

Владислав Речицький, керівник СТОВ «Липівське», де налічується більш як десять тисяч голів свиней і худоби, каже, що м'ясокомбінати пропонують ціни, які нижчі собівартості тварин. Тому, за його словами, вигідніше «залишати м'ясо в оборі»: «Нехай ростуть, як слони». Заступник начальника обласного управління агропромислового комплексу Анатолій Германюк підтвердив сказане, уточнив, що за кілограм живої ваги худоби вищої вгодованості на Літинському м'ясокомбінаті, наприклад, платять лише 4,8 замість 6—6,5 гривні, як це було донедавна. Хоча в середньому ціни на таку худобу на м'ясокомбінатах області — 5,6— 6,7 гривні. Вартість свинини — 7 гривень за кілограм живої ваги.

Порівняно з початком року ціни знижено на всі види тварин. Причина в тому, що чотири м'ясокомбінати області 80 відсотків своєї продукції продавали в Росію. Після того, як сусіди відмовилися від нашого м'яса, у холодильниках накопичилося майже 700 тонн готової продукції (переважно м'ясо глибокого замороження). Комбінати готові продати її майже задарма — по 12,5—13,5 гривні за кілограм. Однак не беруть. Як пояснюють фахівці, ринок м'яса в державі нині «занадто жирний».

Так, переважна більшість невеликих м'ясопереробних і ковбасних цехів, а їх в області понад сто, працює на сировині, завезеній з-за кордону. Доставляють її здебільшого з південних областей, куди вона надходить морем. Кілограм м'яса із заморського теляти стає в 9—12 гривень, свинини — 13—15. Не в живій вазі, а готового м'яса. Отже, імпортна яловичина дешевша від нашої на 3—4, а свинина — на 5—6 гривень.

Тим часом на ринках обласного центру м'ясо подешевшало не набагато. Фахівці кажуть, що традиційно тут продають продукцію, вирощену в індивідуальному секторі. Тому її вартість не може залежати від загальної ситуації на ринку. Свіженькі сало й м'ясо завжди були дорожчі від заморожених. Але можна б поряд виставити м'ясо із холодильників. Це й був би вихід із ситуації, переконаний А. Германюк. За його словами. Саме тепер настав час сформувати м'ясні резерви. І не лише на рівні держави.

У регіонах ще збереглися структури облспоживспілки. У них чималий досвід із заготівлі продукції. Чому б не реалізувати його на практиці? Треба лише створити м'ясні павільйони. Зокрема, в районах і навіть у великих селах. І пропонувати в них разом із продукцією індивідуальних власників вироби м'ясокомбінатів.

Фахівці звертають увагу ще на одну проблему. Навіть за цих умов знаходяться заготівельники, які закуповують тварин нижчої категорії вгодованості. Насамперед це стосується невеликих переробних підприємств. Телятковi ще б рости і рости... Кажуть, щоб воно набрало вагу 100 кілограмів, його треба годувати не менш як півроку. А тут пускають під ніж, тим самим рубають гілку, на якій сидять. Такий підхід не сприяє відтворенню поголів'я. Тому працівники відділу тваринництва облуправління пропонують на законодавчому рівні закріпити заборону реалізувати молодняк вагою менше ста кілограмів. Для початку хоча б запровадити систему штрафів за порушення таких вимог.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

Роги й ратиці — в утиль, а не до посадки

Обласна протиепізоотична комісія провела виїзне засідання в Маріуполі. Приводом стала ситуація, що склалася на місцевому ветсанутильзаводі, розташованому на території Першотравневого району. Завод не працює з 2002 року, а його територія перетворилася на смітник, куди вивозять відходи із місць забою худоби, трупи тварин та птиці із приморського міста та сусідніх районів.

Міною сповільненої дії назвав таку ситуацію заступник голови Донецької облдержадміністрації Ігор Жерновий. Комісія наполягає на тому, щоб ввезення на територію заводу відходів із м'ясопереробних підприємств було припинено, а саму територію — розчищено. «Я розумію, м'ясопереробним підприємствам нікуди дівати відходи, але вони мають вкладати кошти і відновлювати роботу заводу. В цьому зацікавлені всі сторони», — відзначив заступник голови.

Лише в Маріуполі діє п'ять м'ясопереробних заводів, які потребують утилізації відходів. Також необхідно десь переробляти і знешкоджувати продукцію, яка вилучається на ринках міста. Протиепізоотична комісія запропонувала міській владі Маріуполя прийняти ветсанутильзавод у комунальну власність міста.

Ветеринарно-санітарні підприємства, які перебувають у державній власності, торік уперше за п'ятнадцять років отримали кошти на реконструкцію та ремонт обладнання. Зокрема, Костянтинівський завод — 633 тисячі гривень, а до кінця наступного року буде профінансований в обсязі 4 мільйонів гривень. Стільки ж передбачено виділити і Маріупольському ветсанутильзаводу. Проблема для області досить актуальна. Як писав «Голос України», після перевірок на оптових базах Донецька і Горлівки вилучено десятки тонн курячого м'яса, непридатного для вживання в їжу. Його планують утилізувати в Костянтинівці.

— Кошти, вкладені в такі заводи, повернуться швидко, — переконаний І. Жерновий. — Підрахуйте, скільки можна було б виробити кісткового борошна, добрив чи палива з того, що валяється на смітнику. Адже якщо відходи не утилізувати, вони валятимуться по посадках.

Ліна КУЩ.

Донецька область.

Продам пай за 5000 у. о. Купіть!

■ РЕАЛІЇ

Продам:

Акт державний на землю. Шполянський р-н, с. Лип'янка, ціна 5000 у. о., тел. (241) 5-43-92.

Держакт на землю 3,077 га, ціна 5000 у. о. тел. 8(097) 577-25-80.

Держакт на землю, ціна 3500 у. о., торг, Шполянський район, с. Васильків, тел. (241) 62-3-16.

Ці оголошення, вміщені у шполянській газеті «Пропозиція», показав у селі Лебедині свояк, приказуючи:

— Бачите, я ж казав, що земля буде в ціні.

— Так не продається ж земля в Україні!

— А це що? — аргументував він, тицьнувши газету.

Свояк мав з нашою родиною землею клопіт. Після смерті тещі залишились оселя та колгоспний пай. Скільки нервів забрало оте переоформлення спадщини, особливо земельного надіу!

Зрештою, «доля» всміхнулася нам. Отримали Державний акт на 1 гектар землі... за 3 кілометри від Лебедина. Під час відпуски пішли провідати свою землю. Ледь знайшли за стовпчиками свояка.

Скільки років вона не оброблялась, важко сказати. Бур'яни! Осот у деяких місцях вище голови. Сфотографувалися... на своїй землі. Що ж із нею робити? Це ж не машина, яку сховаєш у гараж.

Свояк у спадщину отримав теж гектар поряд. За його землею — наділи інших людей. Теж ряснють бур'янами. Всі в один рік отримали акти. Що робити зі своєю землею, ніхто не знав.

— Здай її в оренду, — порадили свояку.

Невдовзі він доповідав нам по телефону. Колишнє КСП не хоче брати, свою обробити не в змозі. Фермеру їхати за 3 кілометри від села порати 2 гектари — аж ніяк не вигідно. Ніхто не хоче брати в оренду землю!

Згодом свояк, в якого ні коня, ні трактора (працював у Києві, а на пенсію перебрався до батьківської хати), вирішив освоїти ту цілину, мовляв, ну як же своя земелька гулятиме...

Купив насіння, заплатив за оранку, культивацію, сівбу. Виросли... бур'яни і між ними — пшениця. Довго ніхто з комбайнерів-заробітчан не наважувався їхати так далеко молотити. Та якось домовилися. Коли вже пройшли дощі і колоски осипалися. Намолотив комбайнер із двох гектарів приблизно дві тонни мокрого зерна з половою. Підрахував свояк витрати: на цей урожай, його перевезення пішло 1600 гривень! Нічого собі!

Одне слово, лише збитки.

Цього року не наважився він більше засівати землю. Та й для чого стільки нервів витрачати? Усе необхідне виросте й біля хати. А за такі гроші можна вдосталь купити на весь рік і сала, і м'яса.

Сиділи ми нещодавно в Лебедині за столом і міркували, що з нашим «щастям» робити. Великі політики в Києві стопорять продаж землі. Що ж, нехай вона гуляє? Скільки нас, таких селянських спадкоємців, розкидано по всіх містах! Не маємо фізичної можливості за нею доглянути навіть наїздами з міської квартири. Один-два-три гектари — це багато. Це — великий клопіт навіть для сільського чоловіка, якщо не маєш коня, якогось тракторця.

— То будемо і ми своє оголошення давати? — міркував уголос мій співбесідник.

— Та хто її купить? — остудила його дружина. — Нікому вона не потрібна!

Я теж засумнівався, що хтось за 3 кілометри від села купить один-два гектари. Навіть за помірну ціну. Бо придбати такі окремі наділи — собі у збиток. Що ж, нехай відпочиває земля до кращих часів! Може, з'явиться через п'ять—десять років до неї справжній інтерес у державі і перейде вона у добрі руки за добрі гроші?

Павло СЕРГІЄНКО.

Черкаська область — Чернігів.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Молоко по-угорськи

■ А ЯК У НИХ?

Що чекає наше молочне виробництво в недалекому майбутньому, можна побачити на угорських фермах. Країна ця стала членом і СОТ, і ЄС. Однак помиляються ті, хто думає, що інтеграція обернулася для такої важливої в Угорщині галузі суцільними плюсами. Із вступом країна змушена була «грати» на молочному ринку за новими правилами. Ті, хто не забезпечив вимог об'єднаної Європи до якості надісного молока — насамперед це стосується індивідуального сектору, — не витримали конкуренції і пішли з цього ринку.

На переробку дорога відкрита не всім

— Раніше, — розповідає керівник молочнотоварної ферми в Ходмезовашархеї Тамаш Халас, — у нас також у приватних обійстях тримали чимало корів. Там купували спеціальні холодильники, в які збирали молоко і здавали його на заводи на переробку. Але потім багато хто просто відмовився від цього бізнесу. Та сама доля спіткала не лише індивідуалів, а й молочно-товарні підприємства, які не змогли переалаштуватися.

Тепер для того, щоб у цьому сегменті працювати рентабельно, в Угорщині потрібно тримати не менш як півсотні корів. «Розбагатіти з такою кількістю корівок навряд чи вдасться — цього вистачить лише для того, щоб у разі розумного господарювання не збанкрутувати», — каже Тамаш Халас.

Індивідуали, в яких одна чи кілька корів, — тепер для країни це, швидше, екзотика. Домашні молоко, сметану, сир роблять для себе чи реалізують сусідам. А от здавати сировину на промислову переробку вже не можна — якість домашнього молока не відповідає бактеріологічній чистоті, встановленій правилами Євросоюзу. Та й тим учасникам виробничого процесу «по крупному», котрі отримали право реалізувати надоєне молоко на заводи, довелося пройти через жорстке ринкове сито, з неминучими в цьому разі вимиранням дрібних виробників чи їхнім поглинанням більш великими з наступною модернізацією виробництва. Адже аж ніяк не кожний може виконати головну вимогу загального ринку ЄС стосовно сировини: для виробництва харчових продуктів приймається тільки молоко, що відповідає стандарту «екстра». Приміром, видоєне в найчистіше відро найчистішими руками з тричі помитого вимені молоко міститиме втричі більше бактеріологічних клітин, ніж допускає цей стандарт.

Передовики капіталістичного змагання: на портреті (еталон голштинської породи) і в натурі (керівник молочнотоварної ферми Тамаш Халас).

Пересувний роздавальник-змішувач готує тваринам збалансований корм, що забезпечує високу продуктивність поголів'я.

«Рекордисток» загартовують холодом

...У збереженому з часів соціалізму господарстві з селекції великої рогатої худоби «Ход-мезогазда» утримується нині 2100 голів ВРХ, зокрема, 1357 дійних корів — всі голштинської породи. Кожна в середньому дає по вісім тисяч літрів мо-

Огірки — золоте дно.

Для тих, хто «знає як»

■ ШКОЛА ВИЖИВАННЯ

— Купуйте огірочки, свіженькі, домашні, — припрошувала покупців продавщиця на рівненському ринку «Андріївський».

— І справді домашні? — цікавлюся.

— Із села Кідри Володимирецького району, — чую у відповідь.

Ця інформація зацікавила мене як журналіста і вже невдовзі я переконалася, що у Володимирецькому районі у двох селах — Кідри і Більська Воля — вирощують огірки в теплицях.

— У нашому селі майже 250 теплиць, вони переважно на сонячному обігріві, — розповідає землевпорядник Кідрівської сільської ради Федір Лепуга. — Найбільша в Петра Касіяновича Лепуги (у Кідрах це прізвище дуже поширене. — **Авт.**) — під неї господар відвів вісімнадцять соток. Порядкує він на тепличних сотках разом із дружиною та чотирма дорослими дітьми.

Кажуть, що мода на теплиці в селі пішла від Ясона Петровича Бузяна. Саме він ще за радянських часів перший почав вирощувати під плівкою квіти, а потім і на огірки перейшов. За ним — й інші. А як ще виживати, коли село обсіло безробіття (раніше місцеве господарство давало роботу кільком сотням людей, тепер у сільгоспкооперативі працюють півсотні селян)? Та поліщуки рятуються від злиднів хто як може. Дехто подається на сезонні заробітки: жінки гнуть спину на бурякових плантаціях в центральних областях, чоловіки — на будовах у Росії, Києві, а багато хто виживає за рахунок теплиць.

— У мене невеличка теплиця, лише на чотирьох сотках, — розповідає землевпорядник Федір Лепуга. — Бо я на роботі, дружина, крім хатньої роботи, сина-інваліда доглядає. Але мені легше, тому що за спеціальністю я агроном і вирощую лише високоврожайні сорти огірків, переважно корнішонного типу, голландської селекції, самозапильні. Цьогоріч посіяв «мірабеллу», «амур», на пробу — сорт «Маша». В урожайні роки збираю з сотки до 700 кілограмів огірків. Воно й зрозуміло, бо добре удобрю органікою грунт, сію сидерати.

— Які ще секрети маєте? — запитую у Федора Івановича.

— Які там секрети, — сміється він. — Перший цвіт, на мою думку, потрібно обривати, тоді рослина почне краще вегетувати, а огірки збиратимете, вважайте, із середини травня до самого вересня, навіть коли плівку знімете. Хоча й тут є одна заковика — тоді перших огірків чекайте трохи пізніше, через що трохи втратите у прибутках. Бо ранні огірки цінуються дорожче. Заготівельники навідуються до нашого села, тож проблем із збутом немає. Платять непогано. Нині, скажімо, по 3 гривні 20 копійок за кілограм.

На ринках у Рівному за кілограм огірочків нині правлять по 6 гривень і більше, тож і заготівельники, і продавці, схоже, не в накладі.

— Теплиці, мабуть, потребують великих затрат? — розпитую господаря.

— Аякже. На мою невеличку тепличку купив плівки на 500 гривень і насіння на 200. Решта — це наша з дружиною праця, — відверто ділиться Федір Лепуга. — А щодо інших моїх односельчан, то вони теж працюють у теплицях родинами. У нас що не сім'я, то багатодітна, тому робочих рук вистачає.

— У нашого села є майбутнє, — з гордістю каже землевпорядник. — Бо багато дітей, молоді. У школі, розрахованій на 300 учнів, насправді навчаються півтисячі. Класних кімнат малувато, тож навіть у дві зміни вкластися дуже складно. А ще ж підростають чотириста дошкільнят. Нині в селі сорок п'ять забудовників. Маємо проблеми із земельними ділянками, бо угіддя розпайовані, а землі запасу віддалені від села. Готуємо документи на зміну меж нашого населеного пункту.

Сім'я Євгенії та Володимира Черевач із села Більська Воля Володимирецького району не в повному складі, бо всіх зібрати важко.

Така сама причина — безробіття — спонукала зайнятися тепличним господарством і багатьох мешканців села Більська Воля. За словами Більськовольського сільського голови Олексія Коваля, це джерело виживання для трьохсот сімей. Проте у цьому селі не завжди розраховують на заготівельників. Якщо селян не влаштовує запропонована ціна, вони завантажують огірками буси і везуть на продаж у великі міста України. Відтак корнішонами з Більської Волі та Кідрів смакують не лише рівняни, а й мешканці Луцька, Львова, Києва. Щоправда, аби створити конкуренцію сусідам-кідрівцям, більськовольські селяни опалюють теплиці, що дає змогу знімати ранні врожаї огірків.

— Наша сім'я велика: я, чоловік, свекруха, діти Світлана, Наталія, Людмила, Тетяна, Олена, Оксана, Тамара, Вікторія, Олеся, Володимир та найстарший син Анатолій, якому двадцять два роки. Всього тринадцятеро людей, — розповідає мешканка Більської Волі Євгенія Черевач. — Маємо три теплиці на семи сотках. За першу відповідаємо ми з чоловіком Володимиром, за другу — найстарший син, за третю — решта дітей.

— Раніше, — продовжує жінка, — чоловік у колгоспі працював. А як не стало господарства, стало сутужно з грошима. Тому почали і вже п'ять років поспіль вирощуємо в теплицях огірки. Насіння купую на базарі, як і отрутохімікати від різних хвороб рослин та їх шкідників. Перші огірочки з'явилися на Великдень. Вирощуємо сорт «амур», що дає хороші врожаї. Переконалися в цьому торік. Сподіваємося, що й цьогоріч вистачить огірків і для власних потреб, і на продаж. Бо з них і живемо — всі виручені кошти ідуть на одяг, взуття, харчі для нашої, як бачите, чималенької сімейки.

Далі господиня повідала, що родина прокидається о п'ятій ранку, щоб дати раду живності й теплицям. Лягає спати пізно ввечері. Праця важка, копітка. Проте іншого виходу немає. Де і як ніні заробити копійку? А треба ще впорядкувати майже тридцять соток городу. Щоб і картоплю, й інші овочі мати на зиму.

Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

Фото Віктора ШКЛЯРУКА.

лока на рік. А є і такі, від яких надоюють понад десять тисяч. «Рекордистки» на фермі — особлива гордість. Є навіть імпровізований зал слави, де на металевих табличках, обрамлених лавровим вінком, золотом написано імена 18 корів. Протягом свого життя вони дали більш як 100 тонн молока. Шість з них і тепер трудяться на благо процвітання ферми. Досить сказати, що в історії Угорщини таких «чемпіонок» налічується трохи більше сотні.

На залі слави, власне, все ірраціональне і закінчується. В усьому іншому стратегія виробництва підкоряється твердим законам економічної ефективності з постулатами в основі: вкласти поменше, одержавши при цьому найбільший прибуток.

Тамтешніх корів утримують безприв'язно. У вольєрі вони можуть вільно переміщатися, займати зручне місце для відпочинку чи годівлі. Прогулянка тричі на день — на доїння і назад. Логіка тут така: прибуток господарю — якщо зручно корові. До того ж не потрібно додаткових витрат. Можливо, тварини почуваються комфортніше при стійлово-пасовищному утриманні. Але сарай узимку, а зелена травичка влітку — все це не вписується в економічний розрахунок. У господарстві такий підхід пояснили тим, що високопродуктивних корів зазвичай не пасуть. Недоцільно. Пасовище не забезпечує корівкам живильного раціону, що забезпечує високі надої, і тварин усе одно доводилося б підгодовувати. До того ж перехід із стійлового утримання на пасовищне і назад супроводжується не лише витратами, а й зниженням продуктивності.

До речі, про зиму: корів тут тримають на холоді. У сараях, які будувалися ще в 80-ті роки, восени минулого знесли по одній бічній стіні. Зробили навіс, і корівкам стало просторіше. Тамаш Халас вважає, що тепло створює більше проблем, ніж морози. А у разі холодного утримання імунітет тварин зміцнюється і вони рідше хворіють.

Молоко в корови на кінчику язика

На фермі це добре засвоїли. Корови в «Ход-мезогазді» «сидять» на монодієті. Раціон залежить від періоду лактації. Кормосуміші — суворо визначеного складу з обліком потреб кожної групи тварин — готує мобільний роздавальник-змішувач, куди завантажуються компоненти в потрібній пропорції. Цей же агрегат і роздає їх тваринам.

Щоправда, годують тут корів двічі на день, а доять — тричі: ця інформація, приміром, здивувала під час відвідування ферми наших співвітчизників — учених Української академії аграрних наук.

— Ви маєте рацію, що треба більше годувати, — виправдовувався Тамаш Халас. — Але з огляду на витрати це неефективно.

А компактний пересувний роздавальник-змішувач — дорогий та енергоємний — ефективний, адже, впевнені на фермі, у результаті і корови починають краще засвоювати збалансований за компонентами і добре перемішаний корм, а отже, їх продуктивність зростає. До того ж зменшується кількість людей, котрі працюють на фермі.

Зал, в якому відбуваються дива

Але справжній стрибок у збільшенні продуктивності праці (і відповідно скороченні обслуговуючого персоналу) стався із встановленням власником ферми — компанією «Аксіал» сучасного автоматизованого доїльного залу. Коштує він 1,5 мільйона доларів. Комплектація вражає. Передбачено навіть автоматичне очищення системи і бака-охолоджувача після зливання молока. Вочевидь, корівкам процес приносить задоволення — багато хто з них подовгу не хоче йти звідси.

З делавалівського доїльного залу корови довго не хочуть йти.

Із залу металевими сходами можна потрапити в офіс, що розташований на рівні другого поверху. Процес доїння, яким керує комп'ютер, видно звідти як на долоні. Усіх корів внизу обслуговують тільки три особи. Одна з програм враховує якість видоєного молока і на підставі отриманих даних розраховує збалансований раціон, оптимальний на цей момент для кожної групи тварин. Уся ця інформація передається в кормоцех, де готується збалансований корм.

Крім того, на фермі відстежується біографія кожної корівки від народження до смерті. Аналізуються дані про надої, потомство, хвороби. Ці зведення допомагають проводити роботу з поліпшення поголів'я. Тут застосовують, зокрема, нехірургічну трансплантацію ембріонів.

На вибракування в господарстві ставлять корів, що дають менше 15 літрів молока на добу. Спочатку дивляться, чи все гаразд із здоров'ям, коригують раціон: якщо нічого не допомагає — дорога одна — на бойню. Іноді життя тварині, якій не щодня вдається взяти 15-літровий молочний бар'єр, продовжує... відсутність телиць для поповнення череди.

Загалом виробництво рентабельне — по-іншому і бути не може. Але для того, щоб досягти таких показників, 54 особи, котрі залишилися працювати на фермі після реорганізації, справді трудяться не покладаючи рук. І об'єднаний ринок ЄС постійно змушує думати про конкуренцію, рентабельність, підвищення надоїв. З 1999 року ціна молока, що здається на переробку, знизилася на 30 відсотків. У 2004 році його базова вартість опустилася до 25 центів і процес цей за рахунок євроконкуренції триває.

Багато хто згадує, як кращі, часи, які передували вступу Угорщини до ЄС. Тоді, кажуть, теж чимало чули про блага Євросоюзу і погано уявляли, чим перехід на стандарти об'єднаної Європи обернеться для країни. Хоча всі працівники ферми, з якими довелося спілкуватися, про євроінтеграцію і не шкодують — саме Євросоюз дав поштовх для її другого народження.

Галина КВІТКА,
Валерій ДРУЖЕНКО (фото).

Київ — Ходмезовашархей — Київ.

■ ВРОЖАЙ-2006

Гектари здатні не лише годувати

Незважаючи на те, що торік пшениця і кукурудза не були в ціні, тернопільські аграрії майже не зменшили обсяги посівів цих культур. Щоправда, сільгоспвиробників, які роблять ставку винятково на колоскові, майже не залишилося. Адже, за словами першого заступника голови облдержадміністрації Петра Вовчука, минулого року в області збанкрутувало 32 господарства — переважно ті, що орієнтувалися лише на вирощування зерна. Повторювати помилку бажаючих немає. Селяни сіють цукрові буряки, ріпак...

Свій мільйон тонн зернових Тернопільщина торік узяла, але не за рахунок урожайності (вона була нижча, ніж у 2004 році), а завдяки залученню в обіг «цілинних» земель. Цьогоріч аграрії засіяли ще півсотні тисяч облогових гектарів. Сподіваються, що це допоможе набрати вже традиційний мільйон.

Через осінню посуху озимих посіяли менше — тільки 150 тисяч гектарів. Надолужили навесні ярою пшеницею. Судячи з усього, колоскові нинішнього сезону будуть у ціні. Зрештою, вони вже у ціні. Щодня з області вивозять тисячі тонн зерна, кінцевий маршрут якого Одеський порт. Скільки саме йде на експорт, сказати важко, бо комерційні структури не афішують свою діяльність. Окрім того, Тернопільщина є свого роду житницею для сусідніх областей: Івано-Франківської, Львівської, Закарпатської, які свого хліба вирощують мало.

Відомий не лише на Тернопільщині аграрій Іван Гута вважає, що сільськогосподарській області потрібно коригувати зерновий ринок, щоб не створювати самій собі конкуренцію. Зробити об'єктивний баланс, полічити, скільки виробляється, скільки споживається, скільки пустити на комбікорм, скільки продати. Екстенсивний метод себе вичерпує. Ну освоять решту 100 тисяч гектарів «цілини», а далі слід переходити до інтенсивних технологій. Різниця у врожайності дуже велика. Є господарства, які збирають 70 центнерів пшениці з гектара, а є — 17. Ось де резерви. Якби подільським чорноземам дати належне, вони здатні подвоїти врожаї. Тому перевиробництво зерна може стати реальністю, і вже сьогодні слід думати, що з ним робити. Наприклад, переробляти на висококиснеznámі спиртові добавки до бензину. І це не ідея-фікс. Іван Гута вже кілька разів побував у Чехії, де зводять чотири заводи з виробництва таких добавок. У структурі бензину вони становлять від 10 до 20 відсотків, чим істотно здешевлюють пальне. Кожен із заводів розраховані на переробку 400 тисяч тонн пшениці. Науковці працюють над виведенням сортів пшениці з високим вмістом крохмалю, щоб збільшити вихід спирту. Для Тернопільщини це також перспектива зменшення енергетичної залежності.

Кожного року нарощують в області і посіви ріпаку. З прицілом розширити їх до 100 тисяч гектарів і побудувати через два роки завод з переробки цієї культури на біодизельне пальне. Є серйозні напрацювання щодо цього з німцями та австрійцями, які готові стати інвесторами. Земля здатна не лише годувати, а й зміцнювати енергетичний потенціал.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

У Сімферополі відкрито перше в Україні Консульство Естонії

В. о. Першого віце-прем'єр-міністра Станіслав СТАШЕВСЬКИЙ відбув до Сирії з триденним візитом

Сад тропічних метеликів

Миколаїв став другим після Києва містом, де в зоопарку є сад живих тропічних метеликів. Надзвичайно красиві комахи почуваються комфортно в новому критому приміщенні, де створено необхідний мікроклімат. А деякі геть зовсім ручними стали. Найбільша гордість колекції — жовта птахокрилка з Нової Гвінеї.

«Хранитель» саду **Олег Ословський (на знімку)** — колекціонер зі стажем. У 1995 році йому вдалося побувати з експедицією у Малайзії. Там його вразила масштабом і розмаїттю ферма метеликів. Відтоді колекціонер буквально «захворів» ідеєю відкрити щось подібне в Миколаєві. Звичайно, для цього необхідні були чималі кошти, приміщення та й просто розуміння. Усе це знайшлося. І тепер Олег Анатолійович з гордістю відчиняє двері до саду і ділиться особливостями життя комах із усіма бажаючими.

Олена ІВАШКО.
Фото автора.

«Ти, дочко, придивися, що тобі «капають», —

порадила сусідка по лікарняній палаті, і це застереження не виявилося марним

Обвинувачення на адресу медиків із приводу різних махінацій з медикаментами на перший погляд здаються абсурдними. Хіба може людина, що дала клятву Гіппократа, навмисне губити здоров'я свого пацієнта? Якось нелогічно виходить... Проте практика підтверджує, що такі випадки, на жаль, не рідкість. Ними і зацікавилося управління служби безпеки в Луганській області.

Лікування сьогодні коштує дорого. Іноді тільки подумавши про те, яку суму доведеться викласти в лікарні, людина починає шукати альтернативні шляхи до видужання, вдаючись здебільшого до самолікування народними засобами. Як відомо, воно не завжди буває ефективним, але в таких випадках може бути виправдане тільки тим, що не принесло великого збитку сімейному бюджетові. Луганчанка Олена Т. не відноситься до розряду людей, які заощаджують на своєму здоров'ї. Тим паче що діагноз їй поставили досить серйозний — підозра на вірусний гепатит. Довелося лягати в лікарню. Як звичайно буває, лікар написав цілий список ліків, настійно порадивши придбати їх у аптеці, розташованій просто у вестибюлі лікарні. Ліки були досить дорогі, але, як запевнив лікар, ефективно впливали на оздоровлення.

Йшли дні, але самопочуття пацієнтки ніяк не поліпшувалося. Скоріше навпаки: лікування перетворювалося на муку. Мудра сусідка по палаті якось порадила Олені, поділившись з нею своїми підозрами:

— А ти, дочко, придивися, що тобі «капають». Здається мені, що в цьому відділенні «хімічать» з нашими ліками.

Олені навіть страшно було подумати про те, що з нею можна вчинити так, проте вона вирішила перевірити, чи справді їй через крапельницю вводиться той препарат, який вона кожен ранок купує в лікарняній аптеці. Купивши чергову ампулу эспа-ліпона, вона позначила її шпилькою і разом з іншими ліками віддала старшій медсестрі. Їй дійсно щось увели. Але, прийшовши в аптеку наступного ранку, Олена купила... свою позначену ампулу препарату.

Жінка не стала влаштовувати гучне викриття. Незважаючи на прогресуючу хворобу і погане самопочуття, їй вистачило самовладання цього разу промовчати. Вона вирішила ще раз у всьому переконатися, продовживши свій слідчий експеримент. Так само позначила ще одну ампулу і... знову знайшла її в аптеці.

Викриття було довгим. Насамкінець з'ясувалося, що замість потрібного препарату хворій уводили фізрозчин без будь-яких ліків, від якого, за словами медсестри, «гірше не буде». Обурювався і фармацевт аптеки, вислухавши обвинувачення на свою адресу. Але коли в одній з коробок знайшли позначену Оленою ампулу эспа-ліпона, довелося зізнатися. Директор аптечної фірми спробував зам'яти історію, запропонувавши Олені грошову компенсацію за моральну шкоду. Але хвора відмовилася від таких «послуг» і вирішила продовжити лікування в іншій лікарні. А щоб не постраждали інші пацієнти, звернулася до правоохоронних органів.

І недарма. Співробітниками спецпідрозділу по боротьбі з корупцією й оргзлочинністю управління СБУ була проведена ретельна перевірка викладених у заяві фактів. Як виявилося, випадок з Оленою не одиничний. Іншим хворим також уводився фізрозчин, у кращому разі з аскорбіновою кислотою, замість придбаних препаратів. А дорогі медикаменти поверталися в продаж після того, як їх забирали в пацієнтів.

Сьогодні Олена почувається краще, і вдячна за це своїй мудрій сусідці по лікарняній палаті.

Алла АНТІПОВА

Луганськ.

А тим часом в області налічується понад дві з половиною тисячі дітей-сиріт та позбавлених батьківського піклування. Втім, точної картини не знає ніхто. Попри всю гостроту проблеми, вічні запевняння влади, що вона робить все для того, щоб позбавити маленькі душі сирітського страждання, ніхто справжньої «ревізії» у цій справі давно не робив. Коли у ситуації спробувала розібратися обласна прокуратура, з'ясувалось, що різниця у даних, яка надається різними службами, становить до півсотні душ.

Одна дитина

Таку умову висунули родині Деркачів, яка шукала малюків для всиновлення, у Хмельницькому обласному будинку дитини «Берізка»

Навчіться бути батьками

Пояснення є: не завжди вдається одразу встановити статус бездомної дитини, з'ясувати, чи позбавлені її близькі батьківських прав, оформити всі документи... Розібратися у цьому справді дуже непросто. Але потрібно. І тому свою допомогу вирішило запропонувати представництво Дитячого фонду ООН в Україні. Ще восени минулого року координатор програми «Захист дітей» ЮНІСЕФ Андрій Гайдамашко звернувся до керівництва області з листом, у якому розповідав про проект «Перший етап реформи державної системи опіки дітей, позбавлених батьківського піклування», сподіваючись на співпрацю із відповідними органами.

Пізніше із суттю проекту мене познайомив директор обласного центру соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді Іван Федоров. В області програма розпочала свою роботу ще два роки тому. Її першим етапом було навчання потенційних прийомних батьків. Уся програма фінансувалася за рахунок ЮНІСЕФ. Благодійницькі гроші йшли на те, щоб підшукати людей, готових взяти до себе в родину покинутих дітей. Далі — робота із психологами, соціальними педагогами, юристами, щоб, з одного боку, перевірити справжність намірів добровольців. З другого — навчити їх бути батьками. Адже ті труднощі у вихованні і розумінні поколінь, котрі виникають у кожній родині, у прийомних сім'ях набувають особливого делікатного характеру. Тренінги, зустрічі з уже досвідченими прийомними батьками, консультації спеціалістів і довгі місяці роздумів над правильністю свого рішення — такий шлях в області пройшло вже понад двадцять родин.

Цікаво, що навіть цей навчальний курс виявився багатьом не під силу. Зазвичай до його завершення підходила лише п'ята частина тих, хто на початку збирався взяти дитину. Втім, організатори і такий результат вважали своїм успіхом. Далеко не кожному під силу взяти на себе непросту ношу. І добре, що нові батьки не піддались моді на усиновлення, а зрозуміли, що не готові до такого кроку. В іншому разі — це нові трагедії, душевні рани і скалічене життя.

Одне слово, крок до подолання сирітства і дитячої безпритульності було зроблено. За ним логічно мусив йти наступний — підготувати дітей, котрі можуть знайти нових батьків.

Не родись щасливою, а родись...

Для того, хто вперше потрапляє в дитячі будинки, здається, що тут жодних зусиль не потрібно. Варто лише глянути в очі дитині, простягнути їй руку, посміхнутись, і вона готова буде віддати своє маленьке сердечко мамі чи татові, котрі нарешті знайшлись. Та, виявляється, не все так просто, і одного бажання дитини замало. Хоч як парадоксально це звучить, але вона повинна мати офіційний статус сироти для того, щоб отримати право потрапити в нову сім'ю. Одного перебування в сиротинці для цього замало. Бо дуже часто від цих дітей батьки офіційно не відмовляються. І хоча вони можуть жодного разу не побачити один одного, право на батьківство залишається саме за ними.

Усвідомлюючи всю складність ситуації, ЮНІСЕФ розробив другий етап своєї програми, і в Україні було запропоновано три пілотні проекти в Херсонській, Київській та Хмельницькій областях. Зокрема, на Поділлі передбачалося, що його учасниками стануть вихованці обласного спеціалізованого будинку дитини «Берізка», де живуть покинуті малюки від народження до трирічного віку.

Суть полягала в тому, що так само як вивчаються потенційні батьки, але ще з десятикратно помноженою увагою, вивчатимуться діти та їхні потреби. Фонд узяв на себе зобов'язання створити соціальний паспорт дитини, в якому свої висновки зазначать медики, психологи і педагоги. Кожен із них визначає, що для дитини, її розвитку і майбутнього найголовніше і найнеобхідніше.

Після цього за роботу беруться юристи і соціальні працівники, котрі відшукують біологічних батьків або родичів малюків. Все для того, щоб дитина могла повернутись саме до своєї родини. Та якщо ніхто не згодився забрати свою кровинку, оформлюються всі юридичні документи, котрі давали б право дитині на нову сім'ю.

Паралельно третя група фахівців вивчає соціальний і майновий стан дитини, її право на житло, спадок, інше родинне майно. Бо навіть позбавивши її права на свою сім'ю, батьки не можуть позбавити її права на певне матеріальне забезпечення.

Було б ідеально мати таку базу даних на кожну покинуту дитину. Але все це вимагає часу, моральних, фізичних і матеріальних затрат. Коли в області лише торкнулись цієї проблеми, з'ясувалось, що вихованці цілих інтернатів не отримували пенсій, не мали певних пільг, котрі належали їм за законом.

«Берізка» повинна була б стати зразком того, як проводити цю роботу. На створення соціальних паспортів програма готова була виділити близько двохсот тисяч доларів. Зауважте, це гроші не з нашого бюджету, котрих ніколи ні на що не вистачає. Закордонна гуманітарна допомога повинна була дати шанс малюкам на нове життя. Але не дала. Після перших схвальних відгуків і навіть доручення голови облдержадміністрації Івана Гладуняка «провести виїзне засідання робочої групи з питань сприяння впровадження проекту» у «Берізці» почали відбуватися якісь незрозумілі речі. Ще на засіданні цієї групи заступник голови ОДА Валерій Мальків був переконаний, що учасником проекту повинна стати саме «Берізка». Але це спричинило несподіваний спротив і лікарів, і освітян.

Усі в один голос намагалися переконати, що в «Берізці» і без того створені ідеальні умови для дітей. Два рази на рік їх оглядають лікарі, то для чого залучати до справи ще якихось столичних фахівців? Хто посмів включити в проект будинок дитини, не повідомивши про це заздалегідь адміністрацію? Чому мова не йде про інші обласні інтернати, де із обстеженням дітей взагалі чимало проблем? І, як було зазначено в протоколі, головний лікар «Берізки» Катерина Горин «підтвердила недоцільність проведення експертної оцінки дітей консультантами проекту».

І вже через місяць після доручення «про сприяння впровадженню проекту» з'являється інший лист Гладуняка, в якому йдеться про те, що у «Берізці» і без того все гаразд — діти і виховуються, і обстежуються, і доглядаються, а головне — всиновлюються. Ось в інших закладах — справді проблеми і з проведенням медичних оглядів, і з комплексною експертною оцінкою... Тому «Берізку» краще не чіпати.

Можна тільки уявити, яку реакцію викликали ці відмови в Дитячому фонді ООН. У країні, де не можуть упоратися із сиріт-

Золота полуничка,

або Як Оля не отримала медаль

У Великій Кошелівці в загальноосвітній школі І—ІІІ ступеня небагато учнів — лише 78. Проте, незважаючи на це, кращі з них на минулих районних олімпіадах завоювали 9 призових місць. Двоє школярів навіть представляли район на обласних олімпіадах. Не всім міським школам вдалося отримати подібний результат! Такі високі показники — заслуга, звісно, педагогічного колективу, показник його високого професіоналізму. І це тоді, зізнавалися мені педагоги, як із кожним роком у селі зменшується кількість здібних учнів.

— Протягом десятиліть з нашого великого села практично вся молодь виїжджала до міст, — говорили. — А залишалися переважно ті, кому важко давались знання. Зрозуміло, є винятки. Але... Які батьки, такі і діти.

— У нашому педагогічному колективі вимога одна, — каже директор школи Микола Іванович Зоря, — як дитина вивчила, така їй і оцінка. Якщо хочеш отримати медаль, то й знай так, щоб не було нікому за неї соромно.

Результатом вимогливості керівника у його школі, на жаль, стали не тільки успіхи на олімпіадах. В останній рік до навчального закладу почали вчащати і... перевіряльники.

А однією з причин стало те, що вчителька історії та правознавства Алла Михайлівна Науменко на минулорічному екзамені «зрізала» претендентку на медаль Ольгу Сімагіну, дочку голови правління місцевого споживчого товариства Людмили Сімагіної. Остання після розпаду колгоспу фактично є єдиним господарським керівником на всю сільську округу. Жінка-керівник розцінила занижену оцінку як факт помсти її родині директора школи.

— Оля — дівчинка дуже працьовита, наполеглива, — розповідає А. Науменко. — Але на екзамені чи то розхвилювалася, чи то не змогла як слід усе вивчити, а тому дала надто коротку відповідь. Мовчала. Комісія не могла їй поставити 10 балів, бо вона мало що знала. Рішення, повірте, було дуже важко приймати. Але ж не тільки ми, а й діти були свідками екзамену. Як би вони зреагували, якщо б ми їй завищили оцінку?

Одне слово, комісія проявила принциповість і претендентці на медаль не поставили вищий бал. Мама Олі звернулася до райвно. На наступних екзаменах у школі були представники з району. Дівчина здала на 9 балів математику, на 11 балів хімію та українську літературу.

...З Ольгою Сімагіною, студенткою-першокурсницею Чернігівського державного інституту економіки та управління зустрілися в Чернігові.

— Як життя? — запитую.

— Ой, — радісно відповіла, — дуже бурхливе, змістовне... Його не можна порівняти з тим, що було у школі!

— Важче?

— Та що ви! Тут усе так легко, просто, такі гарні викладачі. Головне — ніякого страху! Мені так приємно навчатися!

— Як здала першу сесію?

— З чотирьох предметів маю «відмінно». З одного — «добре».

— Отже, ти вважаєш, що тобі занизили оцінку?

— Так. Ну ось у вузі за історію отримала 98 балів, тобто «відмінно». А про мене розказують, що я була така дурепа, мовляв, на екзамені навіть не знала нічого про голодомор, колективізацію. Смішно!

— Як ти думаєш, чому тобі занизили оцінку?

— Я не звинувачую у цьому вчительку. Поруч із нею сидів директор школи, а як він визначив мені оцінку, то хіба вона могла йому суперечити.

— Чим же ти не догодила Миколі Івановичу?

— Ще в 9 класі, хоч як я старалася, він поставив мені 7 балів з фізики. Просила його допомогти, але замість того чула якісь зневажливі слова, мовляв, я тупа, ні на що не здатна. Я поскаржилася батькам. Вони переговорили з ним як із сусідом. Адже ми живемо поряд. Зрештою, в 10 та 11 класах ніби все було нормально. Але у травні минулого року зграя їхніх курей зайшла на наш город і отаборилася на грядці наших полуниць. Я й звернулася до Галини Федорівни (дружина директора школи, вчителька математики. — **Авт.**), щоб вона забрала курей. Це її розгнівало. Вона почала обзивати мене, потім маму...

— Олю, ну і ти ж могла стриматися. Це ж не твоя ровесниця. Кому приємно отримувати зауваження?

— А я люблю полуниці... Тих курей у них, може, з 25. Вони бродять по сусідських городах, як сарана. Ну мені так шкода стало, що вони все вигребуть, подзьобають!

— Так оце ти постраждала за полуниці?..

— Та я й відчувала, що мені все це так не минеться.

Так це було чи ні — тепер важко довести. Кожна сторона стоїть на своєму. Аргументи у всіх — «залізні»!

Оля розповіла, що через ту оцінку, протест матері до них на випускний вечір у кафе не прийшли багато педагогів, навіть класний керівник.

Загалом, як переконався з розмов із вчителями, батьками, фактично з того часу школою мов чорна кішка пробігла. Є ображені і звинувачені. Є кулуарні розмови. Підозри колег у підступних діях. Зрештою — скарги у вищі інстанції. Не всім вистачає годин для повної ставки. І це теж привід для невдоволення. Незатишно і вчительці початкових класів Людмилі Михайлівні Ярешко, син якої Павло, недавній випускник педвузу, почувається чужим у своїй рідній школі, бо через своє повернення «забрав» у старших дорогоцінні години, яких і до нього на всіх не вистачало.

Батьків випускників пече образа за «принципові» низькі оцінки: з ними, мовляв, діти не могли вступити навіть до технікумів.

Одне слово, вогнище для колізії то тліє, то спалахує. Дехто підкладає у нього хмиз. А що буде далі? Після нервових перевірок педколективу щедрі, високі оцінки для кожного учня, щоб усі батьки були задоволені? Чи все-таки добрі знання, з якими, хоч і без медалі, легко і просто вчитися у вищому навчальному закладі?

Сергій ПАВЛЕНКО.

Велика Кошелівка Ніжинського району Чернігівської області.

хвора

ством і бездоглядністю, де проблеми інтернатського життя і виховання залишаються одвічними, де до традиції створення прийомних родин ще ой як далеко, де саме суспільство не готове переламати психологію сприйняття чужої біди, раптом відхиляють руку допомоги.

Щоправда, заради об'єктивності варто зазначити, що впровадження програми попросили перенести в інший обласний дитячий будинок «Веселку», де мешкають діти віком від чотирьох до шести років. Немає сумніву, що і там ця робота вкрай потрібна. І в десятках інших інтернатів, де у дітей справді немає ні доброго медичного догляду, ні належних побутових умов, ні будь-яких перспектив коли-небудь потрапити у родину. Але уявіть парадоксальність ситуації: для неусиновлених малюків із «Берізки» в житті є тільки один шлях — у «Веселку». Тож, проживши кілька років в одному закладі, діти не потребують ніякої комплексної експертної оцінки. Зате, переступивши поріг іншого, нарешті здобувають право на неї. Як вам це, координатори проекту від ЮНІСЕФ?

Іноземцям, готовим витрачати свої гроші на подолання сирітства в Україні, шукати логіку в таких кроках важко. Врешті-решт не вони, а ми повинні зрозуміти, що самі мусимо нести відповідальність за своїх маленьких громадян. Що справа честі всякої влади, якщо вже не допомогти (чи через бідність, чи через недолугість), то хоча б точно знати, кому і яка допомога потрібна. А показувати свій гонор, відвертаючись від простягнутої руки, — незрозуміло, абсурдно і недалекоглядно.

Сироти є, а дітей немає

Утім, у багатьох випадках це, здається, у нас виходить краще, ніж справді по-іншому поглянути на проблему сирітства. В обласному центрі соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді мені показали приголомшливі списки. Шість родин пройшли навчання в рамках діяльності проекту, отримали підтримку відповідних місцевих органів влади на утворення прийомних сімей і дитячих будинків сімейного типу, але... мають проблеми з підбором дітей.

У це просто важко повірити, знаючи статистику сирітства в області. Але про ці само проблеми говорили прийомні батьки-практики на зустрічі із черговою групою випускників проекту. Данило і Любов Кметюки, котрі народили двох своїх дітей, всиновили ще двох, п'ятеро взяли на виховання і трьом випускникам інтернатів дали притулок у своєму домі.

— Спочатку ми просто брали на літні канікули дітей з інтернатів, котрих не було де подіти, — розповіла мама. — Але потім зрозуміли, що цим не допоможеш. Тому й вирішили всиновити двох малюків. Для цього й поїхали в обласний будинок дитини. Але нам сказали, що дітей немає, треба стояти в черзі кілька років. Так ні з чим і повернулись. Але точно знаю, що разом із нами їздила по дитину ще одна родина. Так от для неї якимось чином немовля знайшлося.

Кметюки вирішили не гаяти в черзі кілька років, і своїх нових діточок вони знайшли у «Веселці», тож на дві сирітські душі в краї вже стало менше. Але сталося це завдяки наполегливості батьків, а ніяк не завдяки старанням тих, хто повинен влаштовувати сирітську долю за службовими обов'язками.

Людмила Деркач розповіла свою історію. Разом із чоловіком Семеном вони вирішили стати вихователями дитячого будинку сімейного типу. Сьогодні в ньому живуть двоє власних та п'ятеро прийомних дітей. Але батьки хотіли взяти ще трьох дітей віком від одного до шести років:

— Коли ми вперше приїхали до «Берізки», охорона нас просто не пустила, ніхто так і не поцікавився, чого ми приїхали, з якими намірами. Тоді ми поїхали вдруге і знову кілька годин чекали на прийом. Цього разу вирішили, що без розмови із головним лікарем додому не поїдемо. Та тільки сказали, що хочемо взяти дітей, одразу почули: дітей на всиновлення немає, є тільки одна дитина та й та хвора на сифіліс. Так ні з чим ми знову повернулись додому.

Ці розповіді пролунали в той час, коли ще майже два десятки родин отримували дипломи про закінчення навчання в рамках проекту. Тепер і їм доведеться пройти непрості шляхи пошуків своїх нових синочків та доньочок. Керуватися вони будуть здебільшого тим, що підкаже серце. Єдиної бази даних із найповнішою інформацією про сиріт-ських дітей поки що немає.

Дитячий фонд ООН шукатиме нових партнерів, котрі все-таки дадуть згоду на... отримання допомоги в цій справі. Більше двох з половиною тисяч дітей чекатимуть ще не один довгий місяць і рік, поки хоча б у кількох із них нарешті з'явиться шанс побачити своїх нових тата і маму.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

Фото автора.

На знімку: учорашні й сьогоднішні дипломовані випускники проекту «Реформування системи піклування про дітей в Україні шляхом розвитку інституту прийомних дітей» поки що шукають своїх дітей.

■ ВІСТІ З БУКОВИНИ

Чернівчани самі себе забезпечують гарячою водою

За розпорядженням чернівецького міського голови Миколи Федорука опитано мешканців понад 20 тисяч квартир, що становить 78,7 відсотка усіх квартир міста. Мета опитування — з'ясувати, скільки мешканців міста бажають користуватися централізованим постачанням гарячої води. Встановили, що більш як 46 відсотків власників користуються власними електронагрівачами або газонагрівальними та двоконтурними котлами. Переважна більшість вважають, що слід продовжити цю практику, адже через тривалий простій чернівецької облтепломережі її обладнання та комунікації вийшли з ладу. Аби поновити їх, потрібні значні кошти. Тому міський голова доручив завершити розробку програми гарячого водопостачання в розрізі кожного будинку та реконструювати внутрішньобудинкові мережі там, де 80 відсотків мешканців уже встановили електроводонагрівачі.

Пам'ятники повертаються

Громадська рада з питань охорони культурної спадщини при міському голові Чернівців прийняла рішення відновити у Чернівцях втрачений пам'ятник загиблим воїнам 41-го Буковинського полку. Микола Федорук звернувся до архітектора Віктора Кільчицького, який ще в 90-х роках розробив ескізний проект відновлення монумента. Наступним пам'ятником, який буде повернуто Чернівцям, стане мідне погруддя Сидора Воробкевича, віднайдене у реставраторів.

Україна—Румунія: транскордонна співпраця

Новий голова Чернівецької облдержадміністрації Володимир Куліш прийняв румунську делегацію у складі Генерального Консула консульства Румунії в Чернівцях Ромео Сандулеску, виконавчого директора Бюро Транскордонної співпраці Марчели Слюсарчук та консулів названого консульства.

Володимир Куліш висловив подяку румунській стороні за підтримку добросусідства і співпраці, озвучив наміри значно поглибити транскордонне співробітництво, а також запропонував інвестиційно привабливі території Буковини іноземним інвесторам. Серед об'єктів, котрі потребують інвестора, — Дністровська ГАЕС, іншим спільним завданням є проект очистки річки Прут. Узгоджено терміни проведення зустрічей ділових кіл обох країн, спільних виставок та фестивалів.

Незабаром, за словами Володимира Куліша, в Чернівцях та Сучаві буде відкрито відповідно румунські та українські магазини, які запропонують ексклюзивні товари.

Сергій СУЛИМА.

Що дозволяє закон

Чи правильно те, що за законом, після закінчення вищого навчального закладу, випускник повинен пропрацювати у державних структурах не менш як три роки? А ще мене цікавить, чи правильно діє ВНЗ у такій ситуації: диплом видають випускникові лише за умови, що він пред'явить довідку з підприємства, якою гарантується його працевлаштування?

Руслан РАДОМСЬКИЙ.

Дніпропетровськ.

Відповідає заступник директора Департаменту вищої освіти Міністерства освіти і науки України Юрій КОРОВАЙЧЕНКО:

— Випускники вищих навчальних закладів, які здобули освіту за кошти державного або місцевого бюджетів, направляються на роботу і зобов'язані відпрацювати за направленням в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України (згідно із пунктом 2 статті 52 Закону України «Про освіту»).

Вільні у виборі місця роботи ті випускники, які навчалися за державним замовленням і яким присвоєна кваліфікація фахівця з вищою освітою. У такому разі вони працевлаштовуються на підставі направлення на роботу відповідно до угоди, укладеної між замовником, керівником вищого навчального закладу та випускником (стаття 56 Закону України від 17 січня 2002 року № 2984-III «Про вищу освіту», який набув чинності в березні 2002 року).

Відповідно до пункту 2 Указу Президента України від 23 січня 1996 року № 77 «Про заходи щодо реформування системи підготовки спеціалістів та працевлаштування випускників вищих навчальних закладів» особи, які навчаються за рахунок державних коштів, укладають з адміністрацією вищого навчального закладу угоду, за якою вони зобов'язуються після закінчення навчання та одержання відповідної кваліфікації працювати у державному секторі народного господарства не менш як три роки. У разі відмови працювати в державному секторі народного господарства випускники відшкодовують (в установленому порядку) до державного бюджету повну вартість навчання.

Пунктом 5 Порядку працевлаштування випускників вищих навчальних закладів, підготовка яких здійснювалася за державним замовленням, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 22 серпня 1996 № 992, встановлено, що за рік до закінчення навчання державні замовники подають виконавцям державного замовлення перелік місць та умов працевлаштування випускників. Окрім цього, замовники несуть відповідальність за достовірність поданої інформації про потребу в фахівцях. Згідно з пунктом 19 зазначеного порядку, направлення на роботу, яке є підставою для укладання трудового договору між молодим фахівцем і замовником, оформляється замовником або вищим навчальним закладом (за домовленістю із замовником) за встановленою формою.

Щодо видачі диплома випускникові тільки після надання довідки від підприємства з гарантією працевлаштування, повідомляємо, що це є порушенням законодавства.

На пенсію у 55 років

З 20 вересня 1980 року по сьогоднішній день я працюю на залізниці мостовим слюсарем (на висоті). Підкажіть, чи зможу я вийти на пенсію у 55 років за Списком №2?

Володимир ШАПРАН.

Устивиця
Великобагачанського району
Полтавської області.

Відповідає заступник начальника Головного управління праці та соціального захисту населення Полтавської обласної державної адміністрації Володимир ТКАЛЕНКО:

— Професія мостовий слюсар чинним Списком № 2, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 16 січня 2003 року № 36 (зі змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 13 січня 2004 року № 1644) та попередніми Списками, затвердженими постановами Кабінету Міністрів України від 11 березня 1994 року № 162, Кабінету Міністрів СРСР від 26 січня 1991 року № 10 та Ради Міністрів СРСР від 22 серпня 1956 року № 1173, не передбачена. Тому підстави для призначення пенсії вам за віком на пільгових умовах відсутні.

Згідно зі статтею 13 Закону України «Про пенсійне забезпечення» право на пенсію за віком на пільгових умовах мають працівники, зайняті повний робочий день на роботах із особливо шкідливими і особливо важкими, та із шкідливими і важкими умовами праці, за Списками № 1 і 2 виробництв, робіт, професій, посад і показників, затвердженими постановами Кабінету Міністрів України і за результатами атестації робочих місць.

Листи із запитаннями надсилайте на адресу редакції. Відповіді — лише на сторінках газети.

Забули попередити

Я півтора місяця був у відрядженні. Повернувся — телефон мовчить. Пояснили, що його відключили за несплату. Але ж я фізично не міг заплатити! Скажіть, невже без попередження можна ось так залишити людину без зв'язку?

Антон ПУШКАР.

Київ.

Відповідає директор Департаменту роботи зі споживачами відкритого акціонерного товариства «Укртелеком» Микола МЕЛЬНИК:

— Шкода, що читач не повідомив своєї адреси та номера телефону. Тоді було б легше розібратися в ситуації, яка склалася в нього. Оскільки зробити це, на жаль, неможливо, дамо загальну інформацію про порядок відключення телефону, яка, сподіваємося, буде корисною для всіх читачів газети «Голос України».

Скорочення або припинення надання телекомунікаційних послуг споживачам, які порушують правила надання та отримання цих послуг, передбачено п. 8 статті 38 Закону України «Про телекомунікації», а також Правилами надання та отримання телекомунікаційних послуг, затвердженими постановою Кабінету Міністрів України від 9 серпня 2005 року № 720 (далі — Правила).

Відповідно до пунктів 108—110 та 112—114 Правил абонентна плата за користування телефоном, погодинна оплата місцевих розмов, плата за міжміські та міжнародні розмови, надіслані в кредит телеграми та за інші послуги, надані телефоном, має вноситись абонентом у десятиденний термін після отримання рахунку. Але це слід зробити не пізніше 20 числа місяця, що настає після розрахункового періоду. Розрахунковим періодом вважається, як правило, календарний місяць, у межах якого надавалися послуги.

У разі неотримання рахунку до 10 числа місяця, що настає після розрахункового періоду, або здійснення розрахунків без квитанцій (без надсилання рахунків), абонент повинен звернутися до служби розрахунків оператора для отримання інформації про належну до сплати суму.

У разі застосування попередньої оплати абонент для отримання послуг щомісяця (до 20 числа) оплачує їх вартість в розмірі не менше суми послуг, наданих у попередньому розрахунковому періоді, з подальшим перерахунком суми (до 10 числа наступного місяця) виходячи з фактично наданих послуг.

У разі несплати за послуги в установлений термін абонентові надсилається письмове попередження із зазначенням кінцевого терміну оплати. Якщо протягом 10 днів після зазначеного в попередженні терміну не надійшло підтвердження про оплату, оператор має право скоротити перелік (обмежити вихідні з'єднання чи користування міжміським та міжнародним зв'язком тощо) або припинити надання послуг місцевого та/або інших видів телекомунікаційних послуг, залежно від проведеної оплати.

Після погашення абонентом боргу оператор протягом двох діб (крім вихідних та святкових днів) після підтвердження оплати відновлює надання послуг.

Для прискорення відновлення надання послуг абонент може особисто повідомити службу розрахунків про оплату, вказавши її місце й дату, суму і номер розрахункового документа.

За час, протягом якого послуги місцевого телефонного зв'язку не надавалися з вини користувача, абонентна плата справляється в повному розмірі.

Коли протягом місяця після зазначеного в попередженні терміну підтвердження про погашення заборгованості не надійшло, оператор має право в односторонньому порядку припинити надання послуг, про що письмово повідомляє абонента. Несплата за отримані телекомунікаційні послуги може бути підставою для розірвання договору з абонентом в односторонньому порядку з ініціативи оператора, якщо це передбачено законодавством та умовами договору.

Як діяти органам?

У 4-квартирному житловому будинку проживають 4 сім'ї. Подвір'я — загального користування. Один із жителів цього будинку самовільно розпочав будувати веранду, а всі інші мешканці — суперечать йому (була загальна письмова скарга) і не дають згоди на будівництво. Скажіть, будь ласка, як діяти органам місцевого самоврядування, аби вирішити конфліктну ситуацію?

Дмитро ЧЕКАН, сільський голова.

Кам'янобрід Яворівського району Львівської області.

Відповідає заступник міністра будівництва, архітектури та житлово-комунального господарства України Григорій СЕМЧУК:

— Власники приватизованих квартир житлового будинку є співвласниками конструктивних елементів, інженерного обладнання та допоміжних приміщень будинку (згідно із Цивільним кодексом України, Законом України «Про приватизацію державного житлового фонду»). Отож для отримання дозволу на здійснення будівництва, зокрема, прибудови веранди, необхідна згода співвласників будинку (власників приватизованих та неприватизованих квартир).

Порядок надання дозволу регулюється Положенням про порядок надання дозволу на виконання будівельних робіт, затвердженим наказом Державного комітету будівництва, архітектури та житлової політики України від 05 грудня 2000 року № 273.

Виконання будівельних робіт на об'єктах без одержання дозволу забороняється. Воно вважається самовільним і тягне за собою відповідальність згідно з чинним законодавством (згідно п. 5. 5 вищезгаданого Положення).

Орган місцевого самоврядування, згідно із законодавством, здійснює управління об'єктами житлово-комунального господарства, а також контроль за використанням та утриманням нерухомого майна усіх форм власності, дотриманням законодавства щодо захисту прав споживачів і має вжити заходів щодо усунення порушень в установленому законодавством порядку.

«Сигнали» на шкірі

Знаю, що деякі хвороби «написані» у нас на шкірі. Чи можете розповісти про найочевидніші симптоми, які сигналізують про проблеми з внутрішніми органами?

Наталя ШУМСЬКА.

Миколаїв.

Відповідає дерматовенеролог, головний лікар шкірно-венеричного диспансеру № 1 управління охорони здоров'я Дніпровської районної державної адміністрації столиці Володимир СИМОНЕНКО:

— На шкірі справді часто виявляються симптоми того чи іншого захворювання внутрішніх органів, а іноді — і декількох одночасно. Приміром, при дифузійному токсичному зобі — шкіра гаряча, волога, бархатиста, гладка. Відзначається підвищена пітливість долонь і ступень. При претибіальній мікседемі спочатку з'являються щільні папули або бляшки асиметрично на обох ногах. Потім вогнища ростуть, зливаються і, у важких випадках, охоплюють усю поверхню гомілок і тилу ступні. Уражена шкіра спочатку нагадує шкурку апельсина. Згодом її поверхня стає бородавчастою. Колір не змінений: рожевий, червоний або багряний. Вогнища щільні, навколишня шкіра набрякла, але під час натискання ямки не залишається. Спочатку з'являються на передній поверхні гомілок, потім ураження цілком охоплює гомілки і тильну поверхню ступні, зрідка внутрішню поверхню передпліч.

Під час гіпотиреозу — шкіра стовщена, віскоподібна, суха, шорстка (як при ксеродермії), зморшкувата. При кератодермії долонь і підошов, через підвищений вміст води і глікозаміngліканів і зниженого кровопостачання, відзначається блідість.

Жовтий відтінок на долонях і підошвах — наслідок каротинемії. Про це також «підкаже» суха, холодна, тістуватої консистенції шкіра.

Себорея, екземи, алергодерматози, вітиліго, хлоазми дуже часто пов'язані із захворюваннями травної системи — гастритами, холециситохолангітами, панкреатитами.

Хронічні піодермії, грибкові інфекції з'являються на тлі цукрового діабету, імунодефіциту. Двоколірний ніготь, коли одна частина нігтя має білий колір, а інша — рожевий, зустрічається досить рідко, але здебільшого при серцевій недостатності і цирозі печінки. Синдром жовтих нігтів — дистрофія або при патології лімфатичної системи і захворюваннях внутрішніх органів (частіше — органів дихання).

Лінії Бо — поперечні поглиблення на нігтьовій пластинці — з'являються через тимчасову зупинку росту нігтів при інфаркті міокарда, тромбоемболії легеневої артерії. Коричневі нігті спостерігаються при первинній нирковій недостатності, гемохроматозі.

«Діалог» з читачами ведуть Ірина ВАСИЛЬЧЕНКО та Оксана КАЛУГІНА. Малюнки Олексія КУСТОВСЬКОГО

Спорудив НЛО з каруселлю та обсерваторією

Володимир Буткін, що на знімку, — колишній слюсар ВАТ «Азот», великий вигадник і мрійник. Перебравшись з міста у наддніпрянське село Сокирне, надумав побудувати собі «літаючу тарілку». Ні, не космічний апарат, а хату, схожу на невпізнаний небесний об'єкт. Коли приніс до районного управління архітектури ескіз будинку — не на жарт переполошив тамтешніх фахівців. Сперечалися вони до хрипоти. Насамкінець дружина одного з архітекторів, нагодившись якраз на дискусію, поставила крапку: «Ти, — сказала чоловікові, — погріб змурувати ніяк не спроможешся, а чоловік он на що замахнулася...» І ескіз «НЛО» затвердили, а вельми задоволений Буткін повернувся додому.

Будинок над самим Дніпром він поставив. Щоправда, довелося дещо відступити від проекту — своя благовірна вблагала. Зате дев'ятиметровий заввишки вітряк поруч оселі спорудив такий, як задумав. «Гріх, — казав, — не скористатися чудовою розою вітрів у Сокирному».

Тепер величний крилатий об'єкт на обійсті Буткіна видно з будь-якої точки села, а також усім рибалкам на Дніпрі. Найдопитливіші підпливають човнами до обійстя «кулібіна» на екскурсію. Спочатку оглядають корпус вітряка. Господар сконструював його у вигляді водонапірної башти і зберігає там два кубометри води. У підвальному поверсі споруди обладнав зерносховище. На першому — механічний цех. На другому —жорна. На третьому — «обсерваторію»...

Найчастіші гості Буткіна — діти. Тільки-но млин замахає крилами, вони наввипередки мчать на подвір'я винахідника. Там на дітвору чекає прилаштована до вітряка карусель. Володимир Анатолійович змайстрував забаву для онуків і для своїх маленьких сільських друзів.

— Тепер міркую, — поділився Буткін, — як сконструювати ласти, щоб на них... ходити по воді. Он подивіться, — вказує рукою на дзеркало Дніпра, —качки плавають-ходять по водній поверхні, а людина не може?! Запросто! Тільки треба точно розрахувати вагу тіла і розмір ластів...

Володимир Анатолійович ще багато розповідав про свої задумки, «котрі спати не дають». І зізнався, що коли після «мізкування» він все-таки поринає у царство Морфея, то бачить себе... на якійсь іншій планеті.

— Природа там дивовижна, — захоплено переказував, ніби справді щойно повернувся звідтіля. — Трава яскраво-зелена, квіти казкової краси, дерева величезних розмірів з рясними плодами! Мабуть, то і є рай?! — врешті висловив припущення невиправний фантазер Буткін і повернувся до свого млина.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

Фото автора.

■ МАЛЮНОК З НАТУРИ

Кодекс депутата

Вправного колія Павла Свиридюка оце обрали депутатом до сільської ради. У депутатстві були незмінними сільський голова Денис Колошва, учитель Нетудихата, сільська медичка, один початкуючий бізнесмен. Ну й оце якась партія проштовхнула колія Павла Свиридюка. Павло сторожував на місцевій котельні, а перед святами Великоднем, Різдвом чи просто на весілля ставав незамінним — колов кабанців зрання до вечора, колов безвідмовно, справно, за невелику плату, тож зажив слави. Його навіть кликали у сусідні села. А коли Свиридюк перед виборами продемонстрував себе ще

й активістом — двічі чи тричі виступив на сільському сході, а на одному галасливому мітингу навіть плюнув під ноги заїжджому партійцю, його без вагань й висунули в депутати.

Перша керівна особа на селі — Денис Колошва — трохи недолюблював Павла. Бо часом той сягав навіть більшої популярності, ніж він сам, сільський голова. Де це таке бачено? Якщо вдуматися, то до якої громадської роботи залучити Свиридюка, куди його з тим колуном чи паяльною лампою притулиш? Ні тобі для заготівель, ні в соціальну комісію, ні для партійної активізації мас. Хіба що за чаркою поспівати майстер.

— Ти, Павле, — якось зауважив голова, — не вельми носа задирай. До теперішньої влади зараз великі вимоги. Кодексу честі дотримуйся!

Свиридюк саме прямував порати чергового кабанця. А після праці раптом завітав до кабінету сільського голови.

— Це як? — запитав.

— Що — як? — не зрозумів голова.

— Ну, як це — кодекс честі?

Дениса Колошву аж занудило. Не знати сьогоденного політичного моменту! Від обурення навіть не спромігся пояснити до пуття. Розтлумачив аж наступного дня, перестрівши колія перед черговим викликом.

— Як це — як? Що тут тямити? Не бачив, як формувалася більшість у парламенті? Треба виважено підійти, розписати свої обов'язки й дії, як табличку множення! Щоб люди бачили, хто ми, що ми, за що боремося. Поцікався в учителя Нетудихати: він уклав своєрідний кодекс честі депутата. Оприлюднив його.

Сільський колій поцікавився. А невдовзі заніс до сільради творений на папері особистий «кодекс». Було в ньому: «вірно служити», «підтримувати більшість», «не лихословити», «не пиячити». І так далі.

— А як ти, Павле, стосовно мови, символіки? — поставив традиційне з часів незалежності запитання сільський голова.

— Та як? — зам'явся Свиридюк. — Як усі...

— Як усі — замало. Треба як слуги народу й держави. Поглянь, як Нетудихата: усюди послуговується державною мовою. А перед усіма важливими у селі заходами він ще й виконує гімн.

Свиридюк дописав і собі: «виконувати гімн».

Знайомлячись з його «кодексом», вивішеним у коридорі сільради, односельці посміювалися.

— Це що «перед важливим заходом», тобто перед тим, як колоти кабанця, нам Свиридюк ще й гімн виконуватиме?..

Іван КИДРУК.

Рівне.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

■ АПТЕКА НА СТОЛІ

Чужинське зілля

В Україні відомо кілька пояснень того, як аїр (татарське зілля) було занесено з півдня. Один із переказів свідчить, що коріння лепехи занесли на нашу землю татарські коні в розщілинах копит. Інший переказ оповідає, що ординці мали коріння аїру за талісман. Ним освячували всіляку незнайому їм воду на своїх кочових і розбійницьких дорогах. Кочівники також вкладали кореневища аїру в бурдюки з питною водою, щоб вона довго залишалася свіжою (завдяки дії фітонцидів).

Аїр, таїр, татарське зілля, татарський шабельник, лепеха... Саме стільки назв має це цілюще зілля, що росте на всій рівнинній частині України понад берегами річок і ставків. І дуже багатьом людям воно повернуло здоров'я й життя! Така, наприклад, речовина, як триметиламін, що міститься в його губчастих вузлуватих кореневищах, заспокійливо діє на нервову систему людини. Сесквітерпени, що входять до складу ефірів, позитивно впливають на діяльність серця, на шлунково-кишковий тракт та нирки (запобігають утворенню каменів), поліпшують травлення. Смолисті речовини (акоретин) регулюють тонус.

Надзвичайно активні дубильні речовини, зокрема, танін. У кореневищах містяться й фітонциди — найлютіші вороги всіляких мікробів та вірусів. Витяжка з аїру (глюкозиду акорину) звужує судини і тому добре діє під час кровотеч, при запальних процесах. Татарське зілля активно гоїть рани, зміцнює судини мозку, тим самим поліпшує пам'ять. Воно також посилює зір. У цьому випадку найкраще вживати свіжий сік та осердя аїру. Запах свіжого листя відганяє комах.

Із висушеного кореневища роблять порошки, виготовляють настоянки, напари. Воно входить до складу різних чаїв. Особливо корисне при гастритах, виразках шлунка та дванадцятипалої кишки.

Напаром із суміші шишок хмелю, цвіту нагідок, кореня лопуха та аїру миють волосся, щоб воно було густішим, барвистішим і аби зникла лупа. При розрихленні ясен полощуть рот напаром подрібненого коріння.

Раніше у народі вживали в їжу блідо-жовті зародки листя. Воно має добрі харчові й смакові якості, а також збуджувальну, тонізуючу дію.

...Лепеха, завезена в сиву давнину на українські землі, служить людям. Але все одно залишається вона в пам'яті як чужинське зілля. І ніби тривогою віє від її піднесеного, як шаблі, міцного листя.

Прислав Василь ГАЙДУК.

Київ.

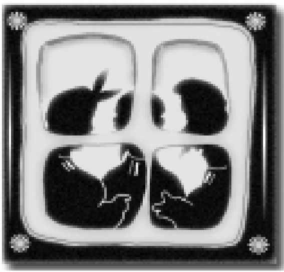
■ ЗАГЛЯНУТИ В МИНУЛЕ

Як цариці пудру робили

Ви знаєте, з чого раніше робили пудру? З борошна... і не тільки. Знатні панянки минулого були великими модницями. І косметика в них була вищої якості!

Борошно, як основа пудри, було дуже незручним: то вбрання покривалося білосніжними крупинками, то пудра залишалася на камзолах кавалерів. Але вже у вісімнадцятому столітті в палаци привезли з Англії рецепт стійкого білила. Яєчний білок збивався до густої піни, у нього додавали розмелену яєчну шкарлупу, сіль і білий мак. Цю густу масу розбавляли олією і наносили на обличчя. Потім на цю основу наносили шар крейди або вапна. І тепер уже, при подуві вітру, «пудра» не розліталася.

А от крем-пудра вимагала менших витрат часу і сил. Потрібно було в добре протерту пшеницю додати цинкові білила. І чудо косметики готове!

■ СЛОВАМИ КЛАСИКІВ

Загадкові жінки

Жінки ніколи не бувають такими сильними, як тоді, коли вони озброюються слабкістю.

І. БУНІН.

Часто буває, що після того, як жінка віддала ключ від свого серця, вона наступного дня міняє замок.

Ш. СЕНТ-БЕВ.

Немає нічого легшого, ніж перетворити посередню жінку в жінку винятковy. Достатньо її покохати.

СОВАЖОН.

■ НАША ІСТОРІЯ

А Зарічне старіше

Що його містечко старіше на 534 роки, вважає мешканець райцентру Зарічне Рівненської області, лікар-стоматолог за професією, краєзнавець за покликанням Володимир ПЕРУНІН.

— За офіційними історико-довідковими джерелами радянської доби, перша згадка про Зарічне належить до 1481 року, — розповідає Володимир Перунін. — Але зустрічі з відомими істориками, робота з архівними матеріалами Пінська, Бреста, Варшави (за царської Росії Зарічне входило до складу Мінської губернії, за Польщі — до Пінського повіту), дають підстави вважати, що селище засноване набагато раніше. Це також підтверджує старовинний «Словник Королівства Польського».

Саме на підставі цих документів, археологічних досліджень та ретельного вивчення нетлінного літопису «Повісті временних літ», можна достеменно вважати, що Погост Зарічний (таку назву наше селище мало до 1946 року) був заснований за часів княгині Ольги. Вона започаткувала славетне, християнське мудре правління 947 року. Призначення погосту — складування та охорона зібраної з місцевого населення данини, котра весною місцевими річками відправлялась за течією до Дніпра, а по ньому до Києва.

Погост було розміщено на високому лівому березі річки Стир, а для його оборони на правому березі, південніше урочища Піщаниця, за півтора кілометра від Зарічного, і досі збереглися залишки земляного кільцевого валу заввишки три метри та діаметром вісімдесят метрів. Така потужна залога могла вміщувати сотні воїнів.

Усе це дає підстави мені та іншим краєзнавцям твердити, що роком народження Зарічного є 947-й рік і що у 2007-му йому виповниться 1060 літ. Тож ми пропонуємо на державному рівні зробити уточнення дати заснування Зарічного.

Записала Олександра ЮРКОВА.

Зірки на решітці

■ АРМІЙСЬКІ ІСТОРІЇ

Незабаром «косити» від армії не буде кому. Уже тепер призивають дедалі менше хлопців, а до 2010-го країна має намір відмовитися від «строковиків». Служитимуть професіонали на контрактній основі.

А поки що... Поки що знайти придатних до стройової служби дедалі проблематичніше. Переважна третина призовників відсіюється через кволість...

Одного квітневого дня я побував на збірному пункті, де юнаки проходили останню медкомісію і вирушали в іменитy частину. Вдалося розговорити білявого худорлявого хлопця. Щасливих іскорок очі майбутнього захисника не випромінювали. Перспектива «їсти шрапнель на комбіжирі» його не тішила: з'ясувалося, страждає він на гастрит з ерозією, грижу хребта, радикуліт.

Хіба таких можна брати, запитую у капітана, котрий приїхав «купувати» поповнення. Він знизав плечима і зітхнув: «З таких вояки, як з тюльки риба».

Згадалася оптимістична заява чиновника МОНУ, зроблена ним перед журналістами. Мовляв, останніми роками у зв'язку зі зменшенням набору в армію ми можемо собі дозволити відбирати не лише сильних і здорових, а і розумних.

Мабуть, моєму білявому знайомому дуже не пощастило: він виявився розумним, але нездоровим. Таких на збірному пункті я зустрів чимало. Комусь фортуна «посміхнулася»: їх забракували.

— Ми — «негодники», — задоволено доповідали вони. — Ось Іван — гіпотонік, Ігор — сліпий, у Віктора — плоскостопість і до того ж астма.

Як вони взагалі «доповзли» до заключної медкомісії? Обвели круг пальця районних медиків? Та ні, тих ескулапів на полові не проведеш. Значить...

На сумний, але типовий, на жаль, історії знайомого призовника (назвімо його Сєва Шейкін) насмілюся констатувати: лікарі готові відправити в жорна військової машини будь-якого хворого, якщо той не може «відмазатися», і назвати калікою рожевощокого маминого синка, здатного відкупитися. Сєва — не рожевощокий і не син грошовитих тузів. Він не «косив» від армії. Він, 24-річний, з 16 років хворий на виразку 12-персної кишки, гіпотонік, який страждає до того ж на остеохондроз грудного відділу хребта. Йому з молодих років рекомендовано стіл № 5 (нежирна, негостра, несолона, несмажена їжа), масажі, ЛФК. А ще госпіталізація через кожні півроку. А ще звільнення від фізичних занять, щадний режим тощо.

І ось Сєву з 18 років намагаються одягти у форму і взути у важкі чоботи. Для «пристойності» дають трирічну відстрочку, не посилаючи контроль за здоров'ям: направляють на госпіталізацію, викликають на медкомісію.

ДО РЕЧІ

Збройні сили навесні ц. р. поповнили 21 тисяча юнаків (на 6 тисяч менше, ніж восени 2005-го); внутрішні війська МВС — 6200; прикордонну службу — 2500; спецслужбу транспорту — 680 і Службу безпеки — 415.

Служити рядовим і сержантам — 12 місяців, матросам і старшинам 18, а тим, хто має вищу освіту — 9 місяців.

За достойну службу командир має право «скосити» строк на один місяць.

Хлопцю не легшає, його болячки набули хронічного характеру, дала про себе знати «щитовидка». А у райвійськкоматі знай собі повторюють: «Підеш служити, юначе!». Знайомий лікар попереджає родину Шейкіних:

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

проведете хворого в доблесні війська — зустрінете каліку.

Батьки вирішили було застрахувати життя і здоров'я сина. Довідавшись про це, погононосції різко активізували відправлення призовника до частини.

І тоді Шейкіних, що живуть від зарплати до зарплати, осінило: треба «мазати!». Не помажеш — поїде синок назустріч «шрапнелі на комбіжирі», а, отже, інвалідності.

Доброзичливець, який погодився передати суму «справжньому полковнику», знайшовся в стінах... райвійськкомату. Передав—не передав — вже не актуально. Важливо, що від Сєви одразу відстали. А нещодавно йому «стукнуло» 25 — вік, «нетранспортабельний» для служби в Збройних силах. Сєва — поза конкуренцією, батьки — у боргах.

Анекдот до теми. *Здрастуйте, говорить автовідповідач міськвійськкомату. Якщо ви хочете служити в армії —натисніть зірочку, якщо не хочете — наберіть решітку.*

Сєва не хотів і не міг служити, але і набирати решітку не було сил. «Зірочки» дедалі нахабніше вабили і вимагали, вимагали...

Скільки під їх керівництвом служить хворих, немічних, але розумних — окрема розмова.

P. S. А які армійські історії відомі вам, шановні читачі? Розкажіть нам, як служилось вашому синові, чи відомі факти призову хворих юнаків, чи були конфлікти у вас або дітей з командирами, працівниками райвійськкоматів?

Іван ІЛЛЯШ.

На знімку: зустрінемося через рік.

А тим часом

У Запоріжжі один з працівників райвійськкомату торгував довідками, які дають право на відстрочку. Корупціонера затримали під час передавання йому 500 доларів.

ПП „КФКонсалтинг" (надалі - організатор аукціону) повідомляє, що 5 липня 2006 року о 13-00 за адресою: м. Суми, вул. Петропавлівська, 74, к. 49А пройде аукціон з продажу цілісного майнового комплексу ВАТ „Недригайлівське АТП 15943" (надалі - Продавець), розташованого за адресою - Сумська область, Недригайлівський р-н, с. Вільшана, вул. Леніна, 16, а саме:

Лот №1 Цілісний майновий комплекс ВАТ „Недригайлівське АТП 15943", який включає необоротні активи (основні засоби), оборотні активи (товарно-матеріальні цінності, дебіторська заборгованість). Початкова ціна продажу цілісного майнового комплексу складає 274390,00 грн. Початкова ціна продажу вказана з урахуванням ПДВ.

Вартість документації про торги встановлюється за домовленістю між організатором торгів та продавцем.

Гарантійний внесок складає 10% від початкової ціни продажу цілісного майнового комплексу та перераховується на р/р 2600930130005 в Недригайлівському відділенні Ощадбанку 3235, код 03118713, МФО 337706, отримувач: ВАТ „Недригайлівське АТП 15943" та

плата за реєстрацію заяви (реєстраційний внесок) складає 17,00 грн. та перераховується на р/р 260007586 в СОД АППБ "Аваль" МФО 337483, код 31397488, отримувач: ПП „КФКонсалтинг".

Організатор аукціону: Приватне підприємство „КФКонсалтинг". Адреса: 40030, м. Суми, вул. Петропавлівська, 74, к. 49А, тел.(0542) 345-088. Відповідальна особа - Пінаєв Едуард Анатолійович. Час прийому: кожний день тижня, крім суботи та неділі, з 900 до 1800 години.

Порядок ознайомлення з об'єктом продажу: ознайомлення з об'єктом продажу здійснюється за його місцезнаходженням. Телефон для довідок: (0542) 345-088. Відповідальна особа - Пінаєв Едуард Анатолійович. Час для ознайомлення з об'єктом продажу: кожний день тижня, крім суботи та неділі, з 900 до 1600 години.

Порядок оформлення участі в аукціоні:

Для реєстрації в якості учасника аукціону фізична особа або представник юридичної особи повинні подати організатору аукціону: документ, що посвідчує фізичну особу або повноваження представника юридичної особи; документ про сплату гарантійного та реєстраційного внеску; заявку на участь в аукціоні, підписану і скріплену печаткою. Заявки приймаються з 9.00 до 18.00 години кожний день тижня, крім суботи та неділі, за адресою: м. Суми, вул. Петропавлівська, 74, к. 49 А. Кінцевий термін прийому заявок 13 год. 00хв. 30.06.2006 р. У разі надходження однієї заявки проводиться викуп, дві і більше заявок - аукціон.

Подання особою (юридичною чи фізичною) заявки на участь в аукціоні розглядається як визнання нею того, що в подальшому вона не буде мати претензій до організатора аукціону і продавця відносно повноти та достовірності відомостей, наданих їй в процесі проведення торгів.

Порядок оформлення результатів продажу:

Під час проведення аукціону ведеться протокол, до якого заносяться початкова ціна продажу об'єкта продажу, пропозиції учасників аукціону, відомості про учасників аукціону, результати аукціону (ціна продажу, відомості про фізичну або юридичну особу, яка отримала право на придбання об'єкта продажу) сума та банківські реквізити рахунку, на який особі, яка отримала право на придбання об'єкта продажу (далі - Покупець) потрібно внести грошові кошти у розмірі ціни продажу. Протокол підписується ліцитатором та покупцем і в триденний термін затверджується керівником організатора аукціону. Копія затвердженого протоколу видається покупцеві. Покупець, який відмовився від підписання протоколу, позбавляється права на подальшу участь у аукціоні і повернення йому внесеного гарантійного внеску. Договір купівлі-продажу між покупцем та продавцем укладається протягом 30 днів з моменту затвердження протоколу аукціону керівником організатора аукціону.

Платіжні засоби - грошові кошти. Гарантійний внесок, внесений покупцем для участі в аукціоні, зараховується покупцеві в рахунок остаточної оплати ціни продажу об'єкту продажу. Подальше переоформлення права власності на об'єкт продажу, право власності або користування на земельну ділянку проводиться покупцем за його рахунок.

---

10 липня 2006 року об 11 год. 30 хв. в приміщенні управління АТЗТ «Лисичанська птахофабрика»

за адресою: вул. Новосадова, 1-а, смт. Малорязанцеве Попаснянського району Луганської області, відбудуться чергові збори акціонерів.

ПОРЯДОК ДЕННИЙ:

1. Звіт голови правління про діяльність Товариства в 2005 році.
2. Звіт голови Наглядової Ради за 2005 рік.
3. Звіт голови ревізійної комісії за 2005 рік.
4. Про виплату дивідендів, розподіл прибутку Товариства за фінансовими результатами 2005 року.
5. Про затвердження результатів діяльності АТЗТ «Лисичанська птахофабрика» в 2005 році.
6. Про припинення повноважень членів правління Товариства.
7. Вибори членів правління АТЗТ «Лисичанська птахофабрика».

Початок реєстрації об 11 години.

За довідками звертатися за телефоном: (06474) 93-4-24; факс (06474) 3-99-35; (06451) 2-16-47.

Державне відкрите акціонерне товариство «Шахта ім. 60-річчя Радянської України»

(код ЄДРПОУ 00174705, юридична адреса: 83044, м. Донецьк, Донецька область), повідомляє, що Наказом Міністра вугільної промисловості №259 від 28.04.2006 р. «Про утворення ліквідаційної комісії та здійснення заходів з ліквідації ДВАТ «Шахта ім. 60-річчя Радянської України» прийнято рішення про припинення діяльності Державного відкритого акціонерного товариства «Шахта ім. 60-річчя Радянської України» шляхом його ліквідації.

Заяви та претензії кредиторів, пов'язані з діяльністю ДВАТ «Шахта ім. 60-річчя Радянської України» приймаються протягом двох місяців (з дня публікації оголошення у спеціалізованому друкованому засобі масової інформації) за адресою: 83044, м. Донецьк, ДВАТ «Шахта ім. 60-річчя Радянської України».

Закрите акціонерне товариство «Дирекс-Телеком»

повідомляє, що 20 липня об 11:00 відбудуться позачергові збори акціонерів за адресою: м. Київ, вул. Верхній Вал, 72.

Акціонерам зборів при собі мати паспорт, представникам - довіреність.

Порядок денний:

1. Зміна складу засновників.
2. Внесення змін до статуту.

Відкрите акціонерне товариство «Віньковецький комбікормовий завод»,

код 05385967, зареєстроване Віньковецькою РДА Хмельницької обл., 27.08.1996 року за адресою: Хмельницька обл., Віньковецький р-н, смт. Віньківці, вул. Лесі Українки, 41 повідомляє про свою реорганізацію, протокол загальних зборів акціонерів ВАТ «Віньковецький комбікормовий завод» від 05.04.2002 р. № 2. Головою ліквідаційної комісії призначено Гому Олександра Анатолійовича. Претензії кредиторів приймаються за тел. 8-03846-21-5-98.

Господарський суд Кіровоградської області Постановою по справі №10/70 від 16.05.2006 р. визнав відсутнього боржника - дочірнє підприємство «БРП-ойл» голландсько-британського підприємства з іноземними інвестиціями товариства з обмеженою відповідальністю «БРП» (код 30285883, 25026, м. Кіровоград, вул. Севастопольська, буд. 9) банкрутом та призначив ТОВ «БРП» (код 24714916, 25026, м. Кіровоград, вул. Севастопольська, буд. 9) ліквідатором.

Претензії кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

Господарський суд Волинської області (43010, м. Луцьк, пр. Волі, 54-а) Постановою по справі № 1/49-Б від 11.05.2006 року визнав банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру відносно відкритого акціонерного товариства «Іваничівське хлібоприймальне підприємство» (45260, Волинська область, смт. Іваничі, вул. Луцька, 2, код 00953467).

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Ліпича Анатолія Микитовича (ліцензія АА № 719766 від 21.01.2004 р., 43018, м. Луцьк-18, а/с № 7).

Господарським судом Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) Постановою від 24.05.2006 року визнано банкрутом Відкрите акціонерне товариство «Будмаш» (83030, м. Донецьк, вул. Тамбовська, 1), код ЄДРПОУ 01033310, р/р 37121220044082 в УДК в Донецькій області, МФО 834016.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Попова І. П., ліцензія серія АБ № 271568 від «7» грудня 2005 р., адреса: Донецька область, м. Макіївка, вул. Тамбовська, 1, тел. 3049709.

Оголошення про проведення двоетапного конкурсного відбору на виконання робіт по забивці паль для зміцнення блок-кондуктора на об'єкті «Облаштування Одеського газоконденсатного родовища»

1. Замовник: ДАТ «Чорноморнафтогаз», ідентифікаційний код ОКПО 00153117.

1.1. Поштова адреса: 95000, Україна, Автономна Республіка Крим, Сімферополь, пр. Кірова/провулок. Совнаркомівський, 52/1.

1.2. Відповідальний за проведення: Директор Дирекції з будівництва Івненко В. Г., тел. (0652) 523719, факс 523460.

2. Інформація про роботи: підбір молота й забивка паль О1020х27 на глибину 40м для кріплення блок-кондуктора на Континентальному шельфі Чорного моря.

3. Процедура здійснення кваліфікації: конкурсний відбір, додаткова інформація за телефоном, (0652) 523639, факс 523739, e-mail Ladi@gas. crimea. ua Ладигіна Ірина Михайлівна.

4. Місце й кінцевий термін подачі пропозицій: 95000, Україна, Автономна Республіка Крим, Сімферополь, пр. Кірова/провулок. Совнаркомівський, 52/1, 14 червня 2006 року до 12.00.

5. Місце і час розкриття пропозицій: 95000, Україна, Автономна Республіка Крим, Сімферополь, пр. Кирова/вул. Леніна, 29/1, 14 червня 2006 року 15.00.

На розгляд конкурсної комісії претенденти подають такі документи:

* ціна конкурсної пропозиції;
* графік виконання робіт;
* графік фінансування робіт;
* пояснювальна записка (за необхідності)
* пропозиції по забезпеченню виконання договору й гарантійних зобов'язань;
* копії звітів: 1-Т, 1-КБ, 1-П.
* копії сертифікатів (в т. ч. міжнародних);
* копії ліцензій на виконувані роботи;
* довідку про наявність устаткування і т. і.;
* гарантії якості виконуваних робіт (за наявності);
* копію свідоцтва про реєстрацію підприємства;
* відгуки замовників про сумлінне виконання договірних зобов'язань (про відсутність браку й претензій до якості, зривів термінів і т. і.).

ДИРЕКЦІЯ та НАГЛЯДОВА РАДА ВАТ»ТУРБОАТОМ»

повідомляють про внесення до порядку денного позачергових загальних зборів акціонерів товариства, які відбудуться 20.06.2006 року (повідомлення опубліковано 06.05.2006 року в № 83 газети «Голос України»), таких питань:

1. Затвердження рішень наглядової ради.
2. Вибори генерального директора товариства.

Ознайомитись з проектами документів можна за місцезнаходженням товариства (м. Харків, пр. Московський, 199, адміністративний корпус, 5 поверх, бюро по роботі з цінними паперами). Телефон для довідок: 90-23-69

Дирекція.

ВАТ «ВАТРА» повідомляє, що на підставі рішення Загальних зборів акціонерів 28.04.2006 р., за результатами роботи Товариства в попередніх роках нараховуються дивіденди.

● за 2004 рік в розмірі 10% від номінальної вартості акції (0,05 грн. на 1 акцію);

● за 2005 рік - 10% від номінальної вартості акції (0,05 грн. на 1 акцію).

Виплата дивідендів здійснюватиметься з 26.06.2006 р. і до 27.04.2007 р. таким чином:

— акціонерам, які є юридичними особами, — шляхом перерахунку на розрахунковий рахунок юридичної особи;

— акціонерам, які є фізичними особами, — готівкою через касу Товариства.

Правління ВАТ «Ватра»

Господарський суд м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) ухвалою по справі №23/123-б порушив провадження про банкрутство ПП «Агрофірма «Киянин» (03118, м. Київ, пр-т Червонозоряний, 130, кв. 320, код 32957651, рах. №26009438431 в ФДК ВАТ «Інпромбанк», МФО 322863).

Розпорядником майна підприємства призначено Щербаня О. М., ліцензія АБ №271582 від 30.11.2005 р., поштова адреса: 01030, м. Київ, а/с 157.

Правління Закарпатського обласного закритого акціонерного товариства по туризму та екскурсіях «Закарпаттурист»

повідомляє про проведення чергових Загальних зборів акціонерів ЗАТ «Закарпаттурист» (надалі «збори»), які відбудуться 26 липня 2006 року о 10:00 годині за адресою: м. Ужгород, вул. Кошицька, 30 в приміщенні конференц-залу Ужгородського ДП ТОК «Світанок».

Реєстрація акціонерів з 9:00 до 9:45 годин, за місцем проведення зборів.

Для участі у зборах представники акціонерів повинні мати документи, що засвідчують їх повноваження та особу.

Порядок денний:

1. Звіт Ревізійної комісії по результатах проведених перевірок фінансово-господарської діяльності Товариства та затвердження висновків по прийняттю балансу ЗАТ «Закарпаттурист» за 2005 рік.
2. Затвердження результатів фінансово-господарської діяльності ЗАТ «Закарпаттурист», його дочірніх підприємств та філій за 2005 рік.
3. Про визначення основних напрямків діяльності та затвердження узагальнюючих фінансових показників плану ЗАТ «Закарпаттурист» на 2006 рік.
4. Про реалізацію об'єктів нерухомого майна ЗАТ «Закарпаттурист».

З усіма документами, пов'язаними з питаннями, запропонованими на розгляд зборів, акціонери можуть ознайомитись в робочі дні, години до дати зборів за місцем проведення зборів.

Довідки за телефонами: (03126) 4-30-21, (03122) 3-70-19.

Правління ЗАТ «Закарпаттурист» .

Господарський суд міста Києва постановою від 16.05.2006 року по справі №15/286-б визнав Товариство з обмеженою відповідальністю «СІНАПС-КОМПЛЕКТ» (код ЄДРПОУ 32775148) банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено ініціюючого кредитора - приватне підприємство «Асанта» (04112, м. Київ, вул. Оранжерейна, 3, код ЄДРПОУ 32596604).

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

Постановою господарського суду м. Києва від 16.05.2006 року по справі №15/290-б визнано банкрутом товариство з обмеженою відповідальністю «Інвест-комплект» (01135, м. Київ, вул. Павла Пестеля, 11, код ЄДРПОУ 33238181) та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено товариство з обмеженою відповідальністю «Будівельна компанія «Будівельник».

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення за адресою: 04112, м. Київ, вул. Оранжерейна, 3.

Господарський суд міста Києва постановою від 16.05.2006 року по справі №15/289-б визнав Товариство з обмеженою відповідальністю «АДМ-груп» (03115, м. Київ, пр-т Перемоги, 136, к. 34, код ЄДРПОУ 33238291) банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Товариство з обмеженою відповідальністю «Прайм-інформ» (код ЄДРПОУ 33305734, юридична адреса: 03170, м. Київ, вул. Мельниченка, 9-А).

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Харківської області (8 під'їзд, Держпром, м-н Свободи, 5, м. Харків, 61022) від 10 травня 2006 р. по справі № Б-48/104-05 Приватне підприємство «БУД Прогрес», код ЄДРПОУ 32677798, що знаходиться за адресою: 61189, м. Харків, вул. . Мохначанська, буд. 73, к.101 визнано банкрутом, розпочата ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Панасюка Івана Вікторовича, ліцензія АА № 779162 від 21.07.2004 р., адреса: 61098, м. Харків, вул. Полтавський Шлях, 154, кв. 84, тел. (057) 7575972.

У відповідності до ст. 57 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» Господарський суд Харківської області (61022, м. Харків, Площа Свободи, 5, Держпром, 8-й під'їзд) постановою від 15 травня 2006 по справі Б-№ 39-30-06 визнав банкрутом кооперативне підприємство «Новомиколаївське» (63601, Харківська область, сел. Шевченкове, вул. Леніна, буд. 39, Код ЄДРПОУ 30926092) та відкрив ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено голову ліквідаційної комісії Деркач Світлану Степанівну (63601, Харківська область, сел. Шевченкове, вул. Леніна, буд. 39). Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

7 червня в північних областях України переважно без опадів. Температура вночі 9—16, удень 16—20 градусів. На півдні вночі до 10—19, удень 18—26. У західних областях місцями невеликі дощі. Уночі до 6—12, удень 10—19; у Карпатах уночі 1—5 тепла, удень 16—22 градуси. На сході вночі 12—18, удень 19—24. У центрі місцями короткочасний дощ. Уночі 8—15, удень 14—22

Українки — шахові королеви

Турин (Італія). Тріумфом українських шахісток завершилася Всесвітня олімпіада. Зігравши в останньому турі внічию з вірменками — 1,5:1,5, команда нашої країни вперше у своїй історії піднялася на шаховий Олімп.

Олімпійськими чемпіонками стали: Наталя Жукова, Катерина Лагно, Інна Гапоненко та Ганна Ушеніна. Цей чудовий і чарівний колектив легко й переконливо пройшов турнірну дистанцію, **здобувши 12 перемог (!) у 13 поєдинках — 29,5 очка.** Срібними призерками стали росіянки — (28), бронзовими — китаянки (27,5).

У чоловіків перемогли шахісти Вірменії — 36 очок. Другими стали китайці (34), третіми — спортовці США (33). Збірна України, котра перемогла на попередній олімпіаді, цього разу була лише восьмою. Ще одна інформація: президентом ФІДЕ на чотирирічний термін учетверте поспіль переобрано Кірсана Ілюмжинова. За 44-річного президента Калмикії проголосували 96 делегатів конгресу ФІДЕ. За його опонента бельгійського бізнесмена Бесела Кока — 57.

Турнірна хроніка

Плавання. Монако. Перший турнір серії «Маре Нострум». Українці завоювали чотири медалі. Андрій Сердинов виграв заплив на 100 метрів батерфляєм та був другим на 50-метрівці. Олег Лісогор фінішував першим на дистанції 50 метрів брасом. Юрій Єгошин виборов «бронзу» на 100-метрівці вільним стилем.

Наступний етап «Маре Нострум» відбудеться 7—8 червня у французькому місті Канет, куди поїдуть Яна Клочкова, Юлія Підлісна, Олег Лісогор, Андрій Сердинов та Андрій Олійник.

Легка атлетика. Осло (Норвегія). Турнір серії «Золота ліга ІААФ». Забіг на милю був останнім видом змагань, і друге місце в ньому виборов Іван Гешко, який пропустив поперед себе лише Алекса Кіпчірчіра з Кенії.

До речі, і Кіпчірчір, і Гешко поліпшили найкращий результат поточного сезону (3.51,53). Кенієць переміг із результатом 3.50,32 хв. Гешко здолав милю за 3.50,89. Окрім високого результату Іван Гешко одержав від організаторів турніру й високу матеріальну оцінку своєї роботи — 12 000 доларів призових. У бігу на 100 метрів Жанна Блок поділила четверте місце з американкою Мелісою Барбер. Обидві бігунки показали однаковий час — 11,32.

Сарагоса (Іспанія). Турнір Гран-прі ІААФ. У наших дві «бронзи». В штовханні ядра Юрій Білоног став третім з результатом 19,95 метра. Таку само позицію у стрибках з жердиною виборов Олександр Корчмід (5,65).

Футбол. Мюнхен (Німеччина). На засіданні суддівського комітету ФІФА названо прізвища арбітрів, які працюватимуть на перших 16 матчах ЧС—2006:

Іспанія—Україна (Массімо Бузакка, Швейцарія); Туніс—Саудівська Аравія (Марко Шилд, Австралія); Франція—Швейцарія (Валентин Іванов, Росія); Польща— Еквадор (Тору Камікава, Японія), Англія—Парагвай (Марко Родрігес, Мексика); Тринідад і Тобаго—Швеція (Шамсул Майдин, Сингапур); Аргентина—Кот-д'Івуар (Франк де Бліккер, Бельгія); Сербія і Чорногорія—Нідерланди (Маркус Мерк, Німеччина); Мексика—Іран (Роберто Росетті, Італія); Ангола—Португалія (Жорже Ларрионда, Уругвай); Італія—Гана (Карлос Симон, Бразилія); США—Чехія (Карлос Амарилла, Парагвай); Бразилія—Хорватія (Беніто Арчундіа, Мексика); Австралія—Японія (Ессам абд Ель Фатах, Єгипет); Корея — Того (Грем Полл, Англія).

Гандбол. Жіноча збірна України (тренер — Леонід Ратнер) пробилася до фінальної частини чемпіонату Європи. Вона виграла матч у відповідь (плей-оф) у збірної Словаччини (27:22) на її майданчику. Нагадаємо, що в Києві наші спортовки також взяли гору — 27:24. Фінальна частина Євро—2006 відбудеться 7—17 грудня у Швеції.

На знімку: атакує збірна України.

Фото з архіву «Голосу України».

«Срібна мрія» багатьом тільки сниться...

Футбол. Португалія. Молодіжний чемпіонат Європи (U-21). **Фінальний матч. 4 червня. Нідерланди—Україна. 3:0. Голи:** Гунтелаар, 11, 43 (п), Гофс, 90+4.

Нідерланди: Вермеєр, Тіндаллі, Влаар, Лойринк, Еманyельсон, Айсатті, де Зеув, Сгаарс, Гофс, Гунтелаар, Кастелен. **Тренер** — Фоппе де Гаан.

Україна: П'ятов, Ярмаш, Чигринський, Яценко, Романчук, Михалик, Годін (Алієв, 46), Чеберячко, Максимов, Мілевський, Фомін (Фещук, 46). **Тренер** — Олексій Михайличенко.

Вилучено Романчука, 77 (два попередження).

Арбітр — Мартін Ганссон (Швеція).

Порту. Стадіон «Бесса». 30 градусів. 22 000 глядачів.

Не помилюся, коли скажу, що в душах багатьох наших уболівальників грали сурми надії на перемогу. І вони залунали ще голосніше, коли почалася зустріч. Українці контратакували гостро й небезпечно, влучали у стійки воріт. Проте ніяк не змогли реалізувати створеного.

А от суперник — фаворит турніру — своїх шансів не змарнував. Досконально вивчивши гру синьо-жовтих та зробивши висновки з поразки від наших у матчі групового раунду, помаранчеві «дмухали на воду» і якнайсерйозніше побудували свою тактику. Вагоме слово сказав форвард амстердамського «Аякса» Клаас Гунтелаар...

А після перерви ситуацію повністю контролювала збірна України. Її футболісти продемонстрували стійкість і характер, створили безліч гострих моментів, набагато більше від суперників. Вони довели, що вміють добре грати. Та щастя було не їхнім спільником.

Історія, хоч як ми цього не хотіли, повторилася. Маю на увазі події на дорослому Євро—88, коли ми переграли Нідерланди у групі (1:0), а у фіналі поступилися — 0:2.

Та, попри все, виступ збірної України в цьому турнірі заслуговує на найвищу оцінку. Велика честь узагалі потрапити до фінальної частини першості. Ми пам'ятаємо, скільки сил і мужності довелося виявити нашим, щоб здолати у плей-оф бельгійців. Також велика заслуга і честь вийти з групи на першому місці. Зрештою, в підсумку стати другою командою, віце-чемпіонами Європи — видатне досягнення! Повірте, багато команд, окрім збірної Нідерландів, охоче помінялися б місцями з нашими «срібними» хлопцями...

Фото з сайту УЄФА.

З обопільною користю

Товариський матч національних збірних. **Україна—Італія. 0:0. 2 червня.** Лозанна. Олімпійський стадіон. 7 градусів. 14 000 глядачів (вміщує 20 000). **Арбітр** — Нобс (Швейцарія).

Україна: Шовковський, Єзерський, Ващук, Русол, Несмачний, Тимощук (Шелаєв, 87), Гусін (Свідерський, 90+2), Ротань (Назаренко, 74), Воробей, Калиниченко (Бєлік, 56), Воронін. **Тренер** — Олег Блохін.

Італія: Буффон, Оддо, Неста (Барцальї, 61), Каннаваро (Матерацці, 75), Гроссо, де Россі, Пірло (Перотта, 58), Каморанезі (Бароне, 69), дель П'єро (Тотті, 58), Тоні (Індзагі, 58), Джилардіно. **Тренер** — Марчелло Ліппі.

Якщо наші через певні причини не змогли виставити найбільші свої потуги, то за Італію зіграли всі «зірки». Звичайно, наближення чемпіонату світу і товариський статус матчу не могли не позначитися на діях обох команд. Вони не боролися на смерть, але й чесною грою не переймалися. Чимало грубих порушень було в діях італійців. І найпомітнішими в цій брудній справі були Індзагі, котрий після свистка пнув бутсою в коліно Русола, та Тотті, який вдарив ззаду по ногах Гусіна. Хоча гравець «Роми», мабуть, і пожалкував за вчинене. Бо сам Гусін і його товариші вдосталь надавали Франческо стусанів.

А взагалі італійці були більше націлені на ворота Шовковського, хоча безліч моментів також не створили. На доданій хвилині першого тайму Італія мала чудову нагоду вийти вперед, але удар головою де Россі у чудовому сейві відбив Шовковський. Надійний захист українців у грі з грізною Італією — це чи не найбільша відрада від цього матчу.

Якщо наша збірна до початку чемпіонату світу ще гратиме контрольні матчі, то італійці зустріччю з Україною підбили підсумки, провели генеральну репетицію перед стартом на ЧС—2006.

Напередодні суперечки з українцями наставник італійців Марчелло Ліппі розповів, що в цій грі найважливіше для нього — перевірити насамперед рівень підготовленості лінії оборони. «У попередніх іграх суперники грали з нами в захисний футбол, вони чекали від нас шквалу атак і постійного пресингу, а мені дуже потрібно з'ясувати, на що здатні мої оборонці», — сказав тренер.

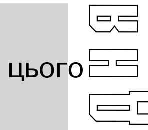
Проте й наші футболісти «летіти» вперед не збиралися і не часто турбували воротаря «Скуадри адзурри» Буффона. Хоча таки тиснули на оборонні позиції італійців, тримаючи їх у напруженні протягом усієї гри. В інтерв'ю каналу «РАІ» після поєдинку Ліппі сказав: «Я задоволений цією грою. У матчі не було забитих м'ячів, тому глядачі, либонь, не задоволені цим фактом. Однак як тренер я мав чудову можливість ще раз побачити в дії моїх гравців. Свою команду я побачив такою, з якою хоч завтра готовий вийти на матч чемпіонату світу. Ми готові грати в Німеччині».

Либонь, користь від контакту з таким серйозним суперником мала і збірна України. Олег Блохін дав зіграти всім своїм підопічним, за винятком Реброва, Гусєва, Шевченка і Шуста. Наші футболісти досить добре контролювали м'яча і достатньо чітко діяли в обороні.

Був у нас дуже реальний шанс забити у другому таймі, коли Андрій Воронін вийшов на ударну позицію, але не зміг переграти Буффона. Блохін, на якого «наїхала» телекамера, навіть показав, як це треба було зробити. Підсікти м'яча і перекинути його через воротаря...

Цікаво, що стежки українців та італійців на чемпіонаті світу можуть перетнутися. Якщо вони вийдуть зі своїх груп, то турнірна сітка може звести ці збірні у чвертьфіналі.

Сторінку підготував Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

6 ЧЕРВНЯ

■ 1799. Народився Олександр Пушкін. ■ 1860. Народився художник Антін Пилиховський. Разом з І. Трушем організував у Львові «Товариство для розвою руської штуки». ■ 1919. У Києві закінчив роботу Всеукраїнський з'їзд волосних виконкомів. ■ 1922. У Радянській державі створено Головне управління у справах літератури та видавництв (Головліт) — державну цензуру всієї друкованої продукції. ■ 1936. У Дніпропетровську відкрито першу в Україні дитячу залізницю. ■ 1956. В СРСР скасовано плату за навчання у старших класах шкіл, технікумах і вузах (була запроваджена 1940 року).

Редактор номера Леонід БРОВЧЕНКО.

Редколегія:
Леонід **БРОВЧЕНКО,**
Анатолій **ГОРЛОВ,**
Сергій **ДЕМСЬКИЙ**,
Віталій **ЖЕЖЕРА,**
Іван **ІЛЛЯШ,**
Світлана **ПИСАРЕНКО,**
Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775. для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2006 рік: для фізичних осіб — 3,50 грн. та 2,00 грн. для підприємств і організацій — 8,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 159037.

СПДФО Гайденко В. І. (Друкарня «Нормальные цены») 61068, м. Харків, вул. Тарасівська, 2а.

Зам. 100

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.

Зам. 2192

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ ТЕЛЕФОНИ:

для довідок — 454-84-92;
телефакс — 234-72-54;

відділ реклами — 449-72-53, 454-81-34, 454-81-44;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**

reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**

let@golos.com.ua — **відділ листів**

foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

4 820094 010015 >